

Ε.Κ.

Αριθμός 4983/2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Νοεμβρίου 2013, με την εξής σύνθεση: Αγγ. Θεοφιλοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ε΄ Τμήματος, Ιω. Μαντζουράνης, Αικ. Σακελλαροπούλου, Θ. Αραβάνης, Χρ. Ντουχάνης, Σύμβουλοι, Χρ. Παπανικολάου, Ελ. Μουργιά, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ειρ. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει την από 3 Ιανουαρίου 2012 αίτηση:

των: 1) Δήμου Καρύστου Ν. Ευβοίας, ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Μάριο Χαϊνταρλή (Α.Μ. 14135), που τον διόρισε με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου και 2) Σωματείου με την επωνυμία «Σύλλογος Οικιστών Αγίας Ειρήνης Μαρμαρίου Ευβοίας», το οποίο παρέστη με τον ίδιο πιο πάνω δικηγόρο Μάριο Χαϊνταρλή, που τον διόρισε με ειδικό πληρεξούσιο,

κατά των: 1) Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, 2) Υπουργού Εσωτερικών, 3) Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, 4) Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, 5) Υπουργού Οικονομικών, 6) Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και 7) Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, οι οποίοι παρέστησαν με τον Κωνσταντίνο Βαρδακαστάνη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 31722/4.11.2011 απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης (ΦΕΚ Β΄ 2505/4.11.2011) και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

./.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Αικ. Σακελλαροπούλου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο των Υπουργών, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθ. 1225270, 3206356/2012 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθμ. 31722/4-11-2011 αποφάσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης, (Β' 2505/4.11.2011) με την οποία εγκρίθηκε το ειδικό πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για τις υδατοκαλλιέργειες και η σχετικώς εκπονηθείσα στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

3. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον από τον Δήμο Καρύστου, η περιφέρεια του οποίου συνδέεται χωρικά με την περιοχή (ΠΑΥ) Α.ΙΙ του προσβαλλόμενου πλαισίου και από το σωματείο με μέλη οικιστές της περιοχής Αγίας Ειρήνης του Δήμου Καρύστου και καταστατικό σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα του παράκτιου χώρου της περιοχής.

4. Επειδή, κατά τα ήδη κριθέντα, (ΣτΕ 1421, 1422/2013, 4784, 4785, 4013/2013, 7/λούς), οι κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2742/1999 πράξεις έγκρισης ειδικών χωροταξικών σχεδίων υπόκεινται καταρχήν σε προσβολή με αίτηση ακυρώσεως, δεδομένου ότι επάγονται ευθέως έννομες συνέπειες και ειδικότερα, διότι αναπτύσσουν νομική δεσμευτικότητα

./.

τόσο οι γενικές κατευθύνσεις που περιέχονται στα ειδικά χωροταξικά σχέδια, αν και καταλείπουν ευρύτατη ευχέρεια κατά την εφαρμογή τους από τα αρμόδια όργανα της Διοίκησης, όσο και οι ειδικότερες ρυθμίσεις των ειδικών χωροταξικών σχεδίων, κατά τρόπον ώστε να μην ανατρέπονται οι βασικές επιλογές και η συνολική ισορροπία των σχεδίων αυτών. Η κατά τα ως άνω νομική δεσμευτικότητα αναπτύσσεται κατά την έγκριση ρυθμιστικών και γενικών πολεοδομικών σχεδίων και κάθε είδους σχεδίων χρήσεων γης, αλλά και κατά την έκδοση εγκρίσεων και αδειών για την εγκατάσταση και λειτουργία έργων ανάπτυξης των σχετικών παραγωγικών δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, παραδεκτώς ασκείται η κρινόμενη αίτηση από την άποψη της εκτελεστότητας της προσβαλλόμενης πράξης.

5. Επειδή, με τις διατάξεις του Συντάγματος, ιδίως με το άρθρο 24 παρ. 1 και 6, το φυσικό και το πολιτιστικό περιβάλλον έχει αναχθεί σε αυτοτελώς προστατευόμενο αγαθό. Τα αρμόδια όργανα του Κράτους οφείλουν να προβαίνουν σε θετικές ενέργειες για την αποτελεσματική διαφύλαξη του αγαθού αυτού και, ειδικότερα, να λαμβάνουν τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά, προληπτικά και κατασταλτικά, μέτρα, παρεμβαίνοντας στον αναγκαίο βαθμό στην οικονομική ή άλλη ατομική ή συλλογική δραστηριότητα. Κατά τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, τα όργανα της νομοθετικής και εκτελεστικής λειτουργίας οφείλουν να σταθμίζουν και άλλους παράγοντες, αναγόμενους στο γενικότερο εθνικό και δημόσιο συμφέρον, η επιδίωξη όμως των σκοπών αυτών και η στάθμιση των προστατευόμενων αντίστοιχων εννόμων αγαθών πρέπει να συμπορεύεται προς την υποχρέωση της Πολιτείας να μεριμνά για την προστασία του περιβάλλοντος κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να εξασφαλίζεται βιώσιμη ανάπτυξη. Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 24 παρ. 1 και 2, 79 παρ. 8 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος συνάγεται ότι ο χωροταξικός σχεδιασμός, ο οποίος αποτελεί τη χωρική έκφραση των προγραμμάτων οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, ανήκει στην αρμοδιότητα του κράτους, το οποίο υποχρεούται, σύμφωνα με τις αρχές και τα πορίσματα της επιστήμης της χωροταξίας, να

λαμβάνει τα αναγκαία για τον ορθολογικό χωροταξικό σχεδιασμό μέτρα, προκειμένου να διασφαλίζεται η προστασία του περιβάλλοντος, οι κατά το δυνατόν βέλτιστοι όροι διαβίωσης του πληθυσμού και η οικονομική ανάπτυξη σύμφωνα με την αρχή της αειφορίας. Εντός του πλαισίου αυτού, ουσιώδης συντελεστής για τη βιώσιμη ανάπτυξη και, κατά μείζονα λόγο, για την προστασία των ευαίσθητων οικοσυστημάτων, των οποίων η οικιστική και εν γένει οικονομική ανάπτυξη πρέπει να συνδέεται με τη διατήρηση του χαρακτήρα τους και του ανθρωπογενούς και φυσικού περιβάλλοντος και να μην παραβιάζει τη φέρουσα ικανότητά τους, είναι τα χωροταξικά σχέδια, με τα οποία τίθενται, με βάση την ανάλυση των δεδομένων και την πρόγνωση των μελλοντικών εξελίξεων, οι μακροπρόθεσμοι στόχοι της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και ρυθμίζεται, μεταξύ άλλων, το πλαίσιο για τη διαμόρφωση των οικιστικών περιοχών, των περιοχών ασκήσεως παραγωγικών δραστηριοτήτων και των ελεύθερων χώρων στις εκτός σχεδίου περιοχές (ΣτΕ Ολομ. 1421, 1422/2013, 4784, 4785/2013, 7/λούς, 3920/2010, 3396 - 7/ 2010, 3037/2008, 705/2006, 1569/2005 κ.ά.).

6. Επειδή, περαιτέρω, όπως έχει κριθεί υπό το καθεστώς προ της εκδόσεως των χωροταξικών πλαισίων, κατά την έννοια των διατάξεων του ν. 1650/1986, ερμηνευόμενων ενόψει των επιταγών του άρθρου 24 του Συντάγματος, η εγκατάσταση μονάδος ιχθυοκαλλιέργειας, που από τη φύση της επάγεται οχλήσεις και για τις οικιστικές περιοχές και για το περιβάλλον, είναι επιτρεπτή, εν όψει των ορισμών των άρθρων 24 παρ. 2 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος, μόνο σε περιοχές που εκ των προτέρων και με βάση νόμιμα κριτήρια έχουν καθορισθεί ως περιοχές, προοριζόμενες για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής. Τα κριτήρια αυτά πρέπει να ανάγονται τόσο στην ανάγκη αναπτύξεως της παραγωγικής αυτής δραστηριότητας, όσο και στην ανάγκη προστασίας του φυσικού, οικιστικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος, ούτως ώστε η ανάπτυξη που επιδιώκεται με την εγκατάσταση της επιχειρηματικής μονάδος να παραμένει στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας (Ολομ. ΣτΕ 2489/2006 κ.ά.).

./.

7. Επειδή, σε εφαρμογή της συνταγματικής επιταγής για χωροταξικό σχεδιασμό εκδόθηκε αρχικώς ο Ν. 360/1976 (Α' 151) και στην συνέχεια ο ν. 2742/1999 (Α' 207), με το άρθρο 18 (παρ. 1) του οποίου καταργήθηκε ο ανωτέρω προηγούμενος νόμος. Σύμφωνα με το νέο αυτό ν. 2742/1999, ο χωροταξικός σχεδιασμός αποσκοπεί να συμβάλει «α. Στην προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, στη διατήρηση των οικολογικών και πολιτισμικών αποθεμάτων και στην προβολή και ανάδειξη των συγκριτικών γεωγραφικών, φυσικών, παραγωγικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων της χώρας. β. Στην ενίσχυση της διαρκούς και ισόρροπης οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της χώρας και της ανταγωνιστικής παρουσίας της στον ευρύτερο ευρωπαϊκό, μεσογειακό και βαλκανικό της περίγυρο. γ. Στη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής στο σύνολο του εθνικού χώρου ...» (άρθρο 2 παρ. 1). Για την εκπλήρωση των στόχων αυτών, κατά την κατάρτιση των χωροταξικών πλαισίων και λοιπών σχεδίων πρέπει να λαμβάνονται ιδίως υπόψη οι ακόλουθες αρχές: α. Η εξασφάλιση ισάξιων όρων διαβίωσης και ευκαιριών παραγωγικής απασχόλησης των πολιτών σε όλες τις περιφέρειες της χώρας ... β. Η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών και η βελτίωση των υποδομών ... γ. Η διατήρηση, ενίσχυση και ανάδειξη της οικιστικής και παραγωγικής πολυμορφίας, καθώς και της φυσικής ποικιλότητας στις αστικές και περιαστικές περιοχές, αλλά και στην ύπαιθρο και ιδιαίτερα στις παράκτιες, νησιωτικές και ορεινές περιοχές, καθώς και στις περιοχές που παρουσιάζουν αυξημένη βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη. δ. Η εξασφάλιση ισόρροπης σχέσης μεταξύ του αστικού, περιαστικού και αγροτικού χώρου ... ε. Η κοινωνική, οικονομική, περιβαλλοντική και πολιτισμική αναζωογόνηση των μητροπολιτικών κέντρων, των πόλεων και των ευρύτερων περιαστικών περιοχών τους ... στ. Η ολοκληρωμένη ανάπτυξη, ανάδειξη και προστασία των νησιών, των ορεινών και των παραμεθόριων περιοχών της χώρας και ιδιαίτερα η ενίσχυση του δημογραφικού και πληθυσμιακού τους ισοζυγίου, η διατήρηση και ενθάρρυνση των παραδοσιακών παραγωγικών κλάδων

τους και της παραγωγικής πολυμορφίας τους ... καθώς και η προστασία των φυσικών και πολιτιστικών τους πόρων. ζ. Η συστηματική προστασία, αποκατάσταση, διατήρηση και ανάδειξη των περιοχών, οικισμών, τοπίων που διαθέτουν στοιχεία φυσικής, πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς. η. Η συντήρηση, αποκατάσταση και ολοκληρωμένη διαχείριση των δασών των αναδασωτέων περιοχών και των αγροτικών εκτάσεων. θ. Η ορθολογική αξιοποίηση και η ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτινων πόρων. ι. Ο συντονισμός των δημόσιων προγραμμάτων και έργων που έχουν χωροταξικές επιπτώσεις ...» (άρθρο 2 παρ. 2). Μέσα χωροταξικού σχεδιασμού είναι το γενικό, τα ειδικά και τα περιφερειακά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης (βλ. άρθρα 6, 7, 8). Το Γενικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού αποτελεί σύνολο κειμένων ή και διαγραμμάτων, στο οποίο καταγράφονται και αξιολογούνται οι παράγοντες που επηρεάζουν την μακροπρόθεσμη χωρική ανάπτυξη και διάρθρωση του εθνικού χώρου, αποτιμώνται οι χωρικές επιπτώσεις των διεθνών, ευρωπαϊκών και εθνικών πολιτικών, προσδιορίζονται, με προοπτική 15 ετών, οι βασικές προτεραιότητες και οι στρατηγικές κατευθύνσεις για την χωρική ανάπτυξη και την αειφόρο οργάνωση του εθνικού χώρου (άρθρο 6 παρ. 1). Το Πλαίσιο αυτό εγκρίνεται από την Ολομέλεια της Βουλής (άρθρο 6 παρ. 3), οι δε κατευθύνσεις του εξειδικεύονται ή συμπληρώνονται με τα Ειδικά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και τα Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού. Συγκεκριμένα με τις διατάξεις του άρθρου 7 προβλέφθηκαν τα ειδικά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης ως στρατηγικού χαρακτήρα μέσα χωροταξικού σχεδιασμού, που εξειδικεύουν και συμπληρώνουν τις κατευθύνσεις του γενικού πλαισίου, είτε σε τομεακό επίπεδο, είτε σε ειδικές περιοχές του εθνικού χώρου. Αντικείμενο των ειδικών πλαισίων αποτελεί, ειδικότερα, η χωρική διάρθρωση ορισμένων κλάδων παραγωγικών δραστηριοτήτων εθνικής σημασίας, δικτύων και υπηρεσιών τεχνικής, κοινωνικής και διοικητικής υποδομής εθνικού ενδιαφέροντος με εξαίρεση τηλεπικοινωνιακά δίκτυα και υπηρεσίες, των παράκτιων

./.

και νησιωτικών περιοχών, των ορεινών και προβληματικών ζωνών, των περιοχών που υπάγονται σε διεθνείς ή ευρωπαϊκές συμβάσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και άλλων ενοτήτων του εθνικού χώρου, που παρουσιάζουν κρίσιμα περιβαλλοντικά, αναπτυξιακά και κοινωνικά προβλήματα (παρ. 1). Κατά τις ειδικότερες προβλέψεις του ίδιου άρθρου, τα ειδικά πλαίσια συνοδεύονται από προγράμματα δράσης, στα οποία εξειδικεύονται οι απαιτούμενες για την εφαρμογή τους ενέργειες, δράσεις, ρυθμίσεις και προγράμματα, το κόστος, οι πηγές και οι φορείς χρηματοδότησής τους, καθώς και το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των αναγκαίων για την υλοποίησή τους έργων (παρ. 2). Προς το σκοπό, εξάλλου, της λειτουργικής σύνδεσης και εναρμόνισης των τομεακών πολιτικών προς τους επιμέρους στόχους και προτεραιότητες του γενικού εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού, ορίζεται, περαιτέρω, ότι τα ειδικά πλαίσια καταρτίζονται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση αρμόδια Υπουργεία και λοιπούς αρμόδιους οργανισμούς, εγκρίνονται δε με αποφάσεις της κατ' άρθρο 3 του ίδιου ν. 2742/1999 Επιτροπής Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου, οι οποίες λαμβάνονται κατόπιν γνώμης του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού (παρ. 3 και 4). Σύμφωνα με τις διατάξεις, του εν λόγω άρθρου 7, τα ειδικά πλαίσια αναθεωρούνται ανά πενταετία βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται για την έγκρισή τους, εφόσον από την αξιολόγηση των βασικών επιλογών, προτεραιοτήτων και κατευθύνσεών τους, προκύπτει ανάγκη αναθεώρησής τους. Κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή και η εντός του χρονικού αυτού διαστήματος τροποποίησή τους, προκειμένου να αντιμετωπισθούν ζητήματα που ανακύπτουν από την προώθηση ή την εφαρμογή προγραμμάτων και δράσεων διεθνούς, ευρωπαϊκού, διασυνοριακού, διακρατικού ή διαπεριφερειακού χαρακτήρα, να καθορισθούν εθνικές κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση εξαιρετικών αναγκών από φυσικές ή άλλου είδους καταστροφές και κινδύνους, να αντιμετωπισθούν εξαιρετικές και απρόβλεπτες ανάγκες που προκύπτουν από την εκτέλεση έργων και προγραμμάτων κοινωνικής και τεχνι-

κής υποδομής εθνικής κλίμακας, καθώς και να προσαρμοσθούν σε σχετικές παρατηρήσεις και υποδείξεις των εκθέσεων παρακολούθησης και αξιολόγησης που συντάσσουν, ανά διετία, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος (παρ. 5). Με τις διατάξεις του άρθρου 8 προβλέπεται, περαιτέρω, τα περιφερειακά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αιεφόρου ανάπτυξης, με τα οποία επιδιώκεται η προώθηση της αιεφόρου, ισόρροπης και διαρκούς ανάπτυξης των επιμέρους περιφερειών της χώρας, σύμφωνα με τις φυσικές, οικονομικές και κοινωνικές τους ιδιαιτερότητες. Στα περιφερειακά πλαίσια, τα οποία καταρτίζονται για κάθε περιφέρεια της χώρας, καταγράφεται και αξιολογείται η θέση εκάστης εξ αυτών στον εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνή χώρο, οι λειτουργίες διαπεριφερειακού χαρακτήρα, τις οποίες έχει ή μπορεί να αναπτύξει η περιφέρεια, και οι παράγοντες που επηρεάζουν τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξή της, αποτιμώνται οι χωρικές επιπτώσεις των ευρωπαϊκών, εθνικών και περιφερειακών πολιτικών και προγραμμάτων και προσδιορίζονται, με προοπτική δεκαπενταετίας, οι βασικές προτεραιότητες και οι στρατηγικές επιλογές για την ολοκληρωμένη και αιεφόρο ανάπτυξή της. Στα περιφερειακά πλαίσια περιλαμβάνονται, επιπλέον, οι κατευθύνσεις και τα προγραμματικά πλαίσια για τη χωροθέτηση των βασικών παραγωγικών δραστηριοτήτων του πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα και, ιδίως, οι περιοχές που πληρούν τα κριτήρια για να χαρακτηρισθούν ως περιοχές οργανωμένης ανάπτυξης παραγωγικών δραστηριοτήτων, καθώς, επίσης, και οι περιοχές που παρουσιάζουν μειονεκτικά χαρακτηριστικά και απαιτούν ειδικές χωρικές παρεμβάσεις. Κατά ρητή πρόβλεψη του νόμου, τα περιφερειακά πλαίσια περιλαμβάνουν, επίσης, τις κατευθύνσεις για την ισόρροπη και αιεφόρο διάρθρωση του περιφερειακού οικιστικού δικτύου και τις βασικές προτεραιότητες για την προστασία, τη διατήρηση και την ανάδειξη της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιφέρειας. Με το ίδιο άρθρο παρέχεται η δυνατότητα περαιτέρω εξειδικεύσεως των γενικών κατευθύνσεων και προτάσεων των περιφερειακών πλαισίων σε επίπεδο νομού ή

./.

άλλης γεωγραφικής ενότητας της οικείας περιφέρειας, εφόσον προκύπτει τεκμηριωμένη προς τούτο ανάγκη λόγω των οικονομικών, κοινωνικών ή πολιτισμικών ιδιαιτεροτήτων των περιοχών αυτών. Προς το σκοπό, εξάλλου, του αποτελεσματικότερου συντονισμού των διαδικασιών εκπόνησης του χωροταξικού σχεδιασμού σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, ορίζεται, περαιτέρω, ότι τα περιφερειακά πλαίσια, τα οποία συνοδεύονται από πρόγραμμα δράσης, εναρμονίζονται προς τις κατευθύνσεις του γενικού και των ειδικών πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού, εξειδικεύουν δε και συμπληρώνουν τις βασικές προτεραιότητες και επιλογές τους (παρ. 1 και 2). Με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 3 του ν. 3851/2010 (Α' 85), με τον οποίο επιδιώχθηκε ο εκσυγχρονισμός της χωροταξικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας, ώστε να συνεκτιμάται και η ανάγκη αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, προστέθηκε τρίτη παράγραφος στο άρθρο 9 του ν. 2742/1999, με την οποία ορίσθηκε ότι τα εγκεκριμένα περιφερειακά πλαίσια πρέπει να τροποποιούνται ή να αναθεωρούνται προκειμένου να εναρμονίζονται προς τις κατευθύνσεις του γενικού και των ειδικών χωροταξικών πλαισίων.

8. Επειδή, η έγκριση των ειδικών χωροταξικών πλαισίων ανατίθεται, με τις παραπάνω διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 2742/1999, σε ένα ευρείας συνθέσεως συλλογικό κυβερνητικό όργανο, εξοπλισμένο με επιτελικού και αποφασιστικού χαρακτήρα αρμοδιότητες χωροταξικού σχεδιασμού, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η χάραξη της εθνικής χωροταξικής πολιτικής και η εποπτεία και αξιολόγηση της εφαρμογής της. Συγκεκριμένα, τα ειδικά χωροταξικά πλαίσια, τα οποία αποτελούν, κατά τα ήδη εκτεθέντα, τη γενική πρόταση χωροταξικής οργάνωσης συγκεκριμένων τομέων παραγωγικών δραστηριοτήτων εθνικής σημασίας, που διατυπώνεται μετά από εκτίμηση των βασικών κατευθύνσεων και προτεραιοτήτων της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας στους συγκεκριμένους τομείς και των προβλεπομένων επιπτώσεών τους στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον, εξειδικεύουν και συμπληρώνουν τις κατευ-

θύνσεις του γενικού πλαισίου, συγκροτούν δε με αυτό ένα συνεκτικό σύνολο γενικών κατευθύνσεων χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης σε εθνικό επίπεδο. Ειδικότερα, τα ειδικά χωροταξικά σχέδια, τα οποία αποτελούν, κατά το σύστημα του νόμου, το δεύτερο στάδιο χωροταξικού σχεδιασμού, περιλαμβάνουν, αφενός επιλογές στρατηγικού χαρακτήρα, συναρτώμενες με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις εντασσόμενες στα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που εγκρίνονται από την Ολομέλεια της Βουλής κατά το άρθρο 79 παρ. 8 του Συντάγματος, και αφετέρου γενικές κατευθύνσεις και ειδικότερες ρυθμίσεις, συνδεδεμένες αρρήκτως με τα ανωτέρω ζητήματα, για τη θέσπιση των οποίων παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση στο παραπάνω κυβερνητικό όργανο με τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 2742/1999 (βλ. ΣτΕ 4784, 4785, 1421, 1422/2013, 7/λούς).

9. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Στο πλαίσιο του συνολικότερου προγραμματισμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (εφ' εξής: Υ.ΠΕ.Κ.Α.) για την προώθηση και την ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού της χώρας και παράλληλα με την εκπόνηση μελετών για την κατάρτιση του εθνικού χωροταξικού σχεδίου και των ειδικών πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού για τον τουρισμό, τη βιομηχανία, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τον παράκτιο και ορεινό χώρο, κινήθηκε η διαδικασία κατάρτισης του ειδικού χωροταξικού σχεδίου για τις υδατοκαλλιέργειες. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ανατέθηκε η εκπόνηση υποστηρικτικής μελέτης, με χρηματοδότηση του Συνδέσμου Ελληνικών Θαλασσοκαλλιεργειών (ΣΕΘ), λόγω έλλειψης πόρων εκ μέρους του Υπουργείου, η οποία, τον Ιανουάριο 2010 (Α' φάση) και τον Ιούνιο 2010 (Β' φάση), αναρτήθηκε στον διαδικτυακό τόπο του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Με τη μελέτη, η οποία εκπονήθηκε βάσει των προδιαγραφών που είχε συντάξει η Διεύθυνση Χωροταξίας του ΥΠΕΚΑ, υπεβλήθησαν συγκεκριμένες προτάσεις με σκοπό την παροχή κατευθύνσεων, κανόνων και χαρακτηριστικών, για τη - χωρίς

./.

συγκρούσεις - βιώσιμη χωροταξική οργάνωση και ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών σε εθνικό επίπεδο (Β΄ φάση), ενώ είχε προηγηθεί εκτενής αναφορά και ανάλυση του τομέα, παρουσίαση των διεθνών πρακτικών χωροθέτησης, παρουσίαση και ανάλυση περιοχών ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών και παρουσίαση - αξιολόγηση εναλλακτικών δυνατοτήτων χωροταξικής οργάνωσης του τομέα (Α΄ φάση). Για τον κατ' αρχήν προσδιορισμό της καταλληλότητας των περιοχών υδατοκαλλιέργειας στο σύνολο της Ελληνικής Επικράτειας, η μελέτη ακολούθησε μία ολιστική προσέγγιση με στόχο την ολοκληρωμένη ανάλυση/αξιολόγηση ευρύτερων περιοχών στο γενικό Χωροταξικό, Περιβαλλοντικό και Αναπτυξιακό (οικονομικό και κοινωνικό) πλαίσιο που τις διαμορφώνει και επηρεάζει και στο οποίο η δραστηριότητα αυτή επιδρά. Εξάλλου, με δεδομένη την επί 25ετία ανάπτυξη του τομέα και τις ήδη εγκατεστημένες και λειτουργούσες επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας στο σύνολο σχεδόν της χώρα, σημαντική πρόκληση για την Ομάδα Μελέτης αποτέλεσε, κατά τα αναφερόμενα στη μελέτη, η σύνθεση της υφιστάμενης κατάστασης με μία «ιδεατή», υπό την έννοια της ολοκληρωμένης διαχείρισης του χώρου και πόρων, με στόχο τη διατύπωση κατευθύνσεων για τη Στρατηγική Χωροταξική Οργάνωση του Τομέα. Σύμφωνα με τη μελέτη, για τη χωροθέτηση των χερσαίων μονάδων υδατοκαλλιεργειών δεν υπάρχει ουσιαστική δυνατότητα εναλλακτικών προτάσεων, καθώς η χωρική οργάνωση των σχετικών μονάδων εγκαταστάσεων και υποδομών διαμορφώνεται: α) από τους φυσικούς περιορισμούς που υπάρχουν και που έχουν διαμορφώσει τον κλάδο των υδατοκαλλιεργειών εσωτερικών υδάτων (τοποθεσία και δυνατότητες ποταμών, λιμνών, πηγών και λιμνοθαλασσών) και β) από τους γενικούς και τους επιμέρους περιβαλλοντικούς, χωροταξικούς και πολεοδομικούς κανόνες και ρυθμίσεις, που εκάστοτε ισχύουν. Αντίθετα για τη χωρική οργάνωση των θαλάσσιων εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας και των απαραίτητων υποστηρικτικών εγκαταστάσεων για τη λειτουργία αυτών εντοπίστηκαν 3 εναλλακτικές λύσεις πλέον αυτής της μη παρέμβασης (μηδενική λύση), που έχουν ως κοινό

παρανομαστή την ανάγκη οργάνωσης του κλάδου μέσα σε επιλεγμένες, ευρύτερες Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Α.Υ). Στο πλαίσιο αυτό καθορίζονται από τη μελέτη οι περιοχές αυτές με βάση τα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά, τα δεδομένα του φυσικού περιβάλλοντος και τα δεδομένα που αφορούν στη συνύπαρξή τους με άλλες δραστηριότητες. Κατατάσσονται, δε, σε 4 κατηγορίες: Α) περιοχές ιδιαίτερα αναπτυγμένες που χρήζουν παρεμβάσεων βελτίωσης, εκσυγχρονισμού των υποδομών, προστασίας και αναβάθμισης του περιβάλλοντος, Β) περιοχές με σημαντικά περιθώρια περαιτέρω ανάπτυξης των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών, Γ) περιοχές με ιδιαίτερη ευαισθησία ως προς το φυσικό και πολιτισμικό περιβάλλον στις οποίες απαιτείται προσαρμογή των όρων εγκατάστασης και λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του χώρου και του περιβάλλοντος και Δ) Δυσπρόσιτες περιοχές με σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης των θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών. Κατά τη μελέτη, προκρίνεται ως βέλτιστη εναλλακτική δυνατότητα αυτή της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας κύρια μέσα σε Π.Α.Υ, όπως αυτές καθορίζονται στο Ειδικό Πλαίσιο και κατά προτεραιότητα σε ζώνες οργανωμένων υποδοχέων μονάδων (υπό τη μορφή Π.Ο.Α.Υ), που θα καθοριστούν στα πλαίσια ειδικών μελετών κατωτέρου επιπέδου χωροταξικού σχεδιασμού και σε περιοχές άτυπων συγκεντρώσεων μονάδων καθώς και μεμονωμένα, χωρίς παράλληλα να αποκλείεται η μεμονωμένη χωροθέτηση μονάδων εκτός Π.Α.Υ, σε ειδικές όμως μόνο περιπτώσεις. Περαιτέρω, σημαντικό μέρος της μελέτης αφορά στον προσδιορισμό των αναγκαίων τροποποιήσεων και την ανάλογη διαμόρφωση προτάσεων για την εναρμόνιση του σχεδιασμού και τη βελτίωση της ισχύουσας νομοθεσίας, ενώ προτείνεται και πρόγραμμα δράσης. Επίσης, στη μελέτη προσαρτάται παράρτημα όπου αξιολογούνται όλες οι προτεινόμενες Π.Α.Υ με βάση τα χωροταξικά, περιβαλλοντικά και αναπτυξιακά χαρακτηριστικά τους (συνολικά 17 επιμέρους κριτήρια). Τέλος, οι προταθείσες ρυθμίσεις ενσωματώθηκαν σε προσχέδιο ειδικού πλαισίου, το κείμενο του οποίου προσαρτήθηκε στην υπο-

./.

στηρικτική μελέτη και αποτέλεσε το κύριο αντικείμενο της επακολουθήσασας διαδικασίας στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εκπονήθηκε στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Σ.Μ.Π.Ε), με την οποία διαπιστώθηκε ότι, από την ανάλυση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του προτεινόμενου ειδικού πλαισίου, αναμένονται κυρίως θετικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι το ειδικό πλαίσιο έχει ενσωματώσει ικανοποιητικά αρχές προστασίας του περιβάλλοντος, όπως αυτό φαίνεται τόσο από τα κριτήρια χωροθέτησης όσο και από τις απαιτήσεις εφαρμογής και λειτουργίας των περιοχών ανάπτυξης Υδατοκαλλιιεργειών. Κατά τα αναφερόμενα στη μελέτη η έλλειψη ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού για την ελληνική υδατοκαλλιέργεια έχει συσσωρεύσει τα τελευταία χρόνια μια σειρά από προβλήματα, τα οποία έχουν άμεση σχέση με τις επιπτώσεις της δραστηριότητας στο ευρύτερο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον. Σε συνδυασμό με την ανακολουθία του θεσμικού πλαισίου, το οποίο συνήθως υστερούσε και ακολουθούσε τις εξελίξεις του κλάδου, ενώ θα έπρεπε να τις κατευθύνει, χαράζοντας πολιτικές, έχουν «εκθέσει» την υδατοκαλλιέργεια (καθιστώντας την ευάλωτη) σε τρίτους για περιβαλλοντικά ζητήματα, άλλοτε βάσιμα και άλλοτε αβάσιμα, δημιουργώντας την αίσθηση στους πολίτες και στην ευρύτερη τοπική κοινωνία για μια δραστηριότητα που οχλεί. Αντίθετα, σύμφωνα με τη μελέτη, είναι ευρέως αποδεδειγμένο στην επιστημονική κοινότητα ότι η υδατοκαλλιέργεια, υπό προϋποθέσεις, μπορεί να αποτελεί μια φιλική προς το περιβάλλον δραστηριότητα και αποτελεί την πλέον ήπια δραστηριότητα του πρωτογενούς τομέα. Επίσης, παρουσιάζονται αναλυτικά οι στόχοι του προτεινόμενου σχεδίου, λαμβάνοντας υπόψη τους κοινοτικούς και εθνικούς στόχους περιβαλλοντικής προστασίας που το αφορούν, και το περιεχόμενο αυτού. Ακολούθως, αξιολογούνται οι εναλλακτικές δυνατότητες, με κριτήριο την περιβαλλοντική τους διάσταση, ως προς το περιεχόμενο και τη θεματολογία των ρυθμίσεων που εμπεριέχουν. Πρόκειται για τα τέσσερα σενάρια που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της υποστηρικτικής μελέτης και το Εθνικό Πρό-

τυπο Οργάνωσης της Υδατοκαλλιέργειας, δηλαδή το προτεινόμενο στο σχέδιο. Σύμφωνα με το τελευταίο προβλέπεται η εγκατάσταση των μονάδων εντός Π.Α.Υ σε Π.Ο.Α.Υ, σε Π.Α.Σ.Μ, οι οποίες αποτελούν μεταβατικό στάδιο προς την κατεύθυνση οργάνωσης Π.Ο.Α.Υ, και μεμονωμένα, προκειμένου για υφιστάμενες μονάδες που βρίσκονται στις Π.Α.Υ κατηγορίας Ε', καθώς και σε μεμονωμένες θέσεις εντός ή εκτός Π.Α.Υ, για τις οποίες θα ισχύσουν συγκεκριμένα κριτήρια. Από την εν λόγω αξιολόγηση αποδεικνύεται ότι το προτεινόμενο Εθνικό Χωροθετικό Πρότυπο Οργάνωσης της Υδατοκαλλιέργειας αποτελεί το σενάριο που προκρίνεται, διότι εξυπηρετεί τις βασικές συνιστώσες των ειδικών πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού, που είναι η προστασία του περιβάλλοντος, η ισότητα και κοινωνική συνοχή, καθώς και η οικονομική ανάπτυξη. Ειδικότερα, κατά τη μελέτη, ανταποκρίνεται στο δύσκολο έργο της ισόρροπης ανάπτυξης σε σχέση με τους άλλους ιδιαίτερους σημαντικούς τομείς, όπως είναι το περιβάλλον, ο τουρισμός, ο πολεοδομικός σχεδιασμός, η περιφερειακή ανάπτυξη, η δημόσια υγεία και η προστασία των καταναλωτών. Εξάλλου, στη μελέτη περιγράφεται η υφιστάμενη κατάσταση του περιβάλλοντος στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας, με έμφαση στο υδάτινο περιβάλλον και στις αλληλεπιδράσεις που αναπτύσσονται με την υδατοκαλλιέργεια. Τέλος, εξετάζονται οι επιπτώσεις του σχεδίου στο περιβάλλον, οι οποίες αξιολογούνται ως θετικές και για το λόγο αυτό δεν προτείνονται σημαντικές βελτιώσεις στο υπό εξέταση σχέδιο αλλά μόνο συγκεκριμένες. Ειδικότερα, ως προς τη βιοποικιλότητα αναφέρεται ότι η προώθηση της οργανωμένης χωροθέτησης δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή ενιαίου μηχανισμού παρακολούθησης της επίδρασης της υδατοκαλλιέργειας στο περιβάλλον και στους οργανισμούς του, καθώς και ότι θα μπορούν να εφαρμόζονται πιο αποτελεσματικά μέτρα τα οποία θα στοχεύουν στην προστασία της βιοποικιλότητας της περιοχής, καθώς αυτά θα καλύπτουν ένα ενιαίο χώρο (θαλάσσιο ή χερσαίο) και όχι ένα μεμονωμένο χώρο με αποσπασματικά μέτρα, όπως σήμερα. Επίσης ως προς τους υδατικούς πόρους, αναφέρε-

./.

ται ότι η οργάνωση των χρήσεων και η δυνατότητα ελέγχου της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας σε αντίθεση με τη μη οργανωμένη ανάπτυξη θα έχει θετικές επιπτώσεις, καθώς και ότι με την εφαρμογή του χωροταξικού σχεδιασμού θα ενισχυθεί ο μηχανισμός παρακολούθησης της ποιότητας των υδάτων εκτροφής. Τέλος, προτείνεται σύστημα παρακολούθησης της υλοποίησης του σχεδίου και της ποιότητας υδάτων. Μετά την ολοκλήρωσή της, η στρατηγική μελέτη διαβιβάσθηκε σε δημόσιες αρχές, φορείς και περιφερειακά συμβούλια για γνωμοδότηση (βλ. το υπ' αρ. 197788/1-4-2011 έγγραφο της ΕΥΠΕ), και δημοσιοποιήθηκε τόσο με σχετικές ανακοινώσεις σε εφημερίδες, όσο και με ανάρτησή της στον διαδικτυακό τόπο του ΥΠΕΚΑ, προκειμένου να τηρηθούν, εν συνεχεία, οι επιβαλλόμενες κατά νόμο διαδικασίες ενημέρωσης του κοινού και δημόσιας διαβούλευσης. Κατόπιν αξιολογήσεως των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν στο στάδιο της διαβούλευσης, η Διεύθυνση Χωροταξίας του ΥΠΕΚΑ εισήγαγε το προσχέδιο του Ειδικού Πλαισίου στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, και τελικώς εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία, η Επιτροπή Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, ενέκρινε, κατ' αποδοχήν σχετικής εισηγήσεως του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, τόσο τη στρατηγική μελέτη, όσο και το επίδικο χωροταξικό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, το εγκριθέν χωροταξικό πλαίσιο διαρθρώνεται σε πέντε κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 1 - 4) καθορίζονται ο σκοπός και το περιεχόμενο του πλαισίου, εξειδικεύονται οι στόχοι του, οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής του, αποσαφηνίζεται η έννοια των κρίσιμων για την εφαρμογή του όρων και διακρίνονται οι υδατοκαλλιέργειες σε κατηγορίες. Στο δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 5 - 6) προσδιορίζονται το Εθνικό Πρότυπο Χωροταξικής Οργάνωσης Υδατοκαλλιεργειών, οι κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας, τα κριτήρια και οι συμβατότητες χωροθέτησης νέων εγκαταστάσεων υδατοκαλ-

λιεργειών ή εγκαταστάσεων άλλων δραστηριοτήτων πλησίον αυτών. Ειδικότερα, τίθενται κανόνες για τη χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας, των υδατοκαλλιεργειών εσωτερικών γλυκών υδάτων (λίμνες, ποτάμια, πηγές κ.λπ.) και της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας σε φυσικά υφάλμυρα οικοσυστήματα (λιμνοθάλασσες και λοιποί υδάτινοι σχηματισμοί, κ.ά.). Ως προς τις μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας προβλέπεται ότι αναπτύσσονται σε επιλεγμένες θαλάσσιες περιοχές, οι οποίες κρίνονται κατάλληλες για τη χωροθέτηση υδατοκαλλιεργητικών μονάδων (ΠΑΥ), κατατάσσονται δε σε πέντε κατηγορίες (Α-Ε). Μέσα στις ΠΑΥ προσδιορίζονται ζώνες, είτε οργανωμένες με φορέα διαχείρισης (ΠΟΑΥ), είτε με μορφή άτυπων συγκεντρώσεων (ΠΑΣΜ). Η επακριβής χωροθέτηση των ΠΟΑΥ πραγματοποιείται σε υποκείμενο επίπεδο σχεδιασμού (χωροταξικό, πολεοδομικό ή τομεακό). Χωροθέτηση νέων μονάδων γίνεται σε ΠΟΑΥ και ΠΑΣΜ. Εξάλλου, προβλέπεται και η δυνατότητα μεμονωμένων χωροθετήσεων, εντός ή εκτός Π.Α.Υ, υπό προϋποθέσεις. Ως προς τη χωροθέτηση των μονάδων υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων, προβλέπεται κατ' αρχήν ότι οι εν λόγω μονάδες χωροθετούνται μεμονωμένα, κατά το δυνατόν εγγύς σε πηγές τροφοδότησής τους με νερό, όπως λίμνες, ποτάμια, πηγές νερού. Ως προς τη χωροθέτηση της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας σε φυσικά υφάλμυρα οικοσυστήματα προβλέπεται ότι ασκείται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το καθεστώς προστασίας τους, ιδιαίτερα όσον αφορά στις επιτρεπόμενες παρεμβάσεις, αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα οικολογικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά τους. Περαιτέρω, καθορίζονται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για την εγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας, η διαδικασία ίδρυσης ΠΟΑΥ, οι επιτρεπόμενες εγκαταστάσεις (συνοδές και υποστηρικτικές χερσαίες εγκαταστάσεις) και τα κίνητρα για μετεγκατάσταση μονάδων, τη δημιουργία νέων ή τη μετατροπή των υφιστάμενων σε βιολογικές, όπως επίσης για την ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών σε απομακρυσμένες περιοχές. Στο τρίτο κεφάλαιο (άρθρα 8 - 9) ορίζονται οι κατευθύν-

./.

σεις για τον υποκείμενο χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό και λοιπές κατευθύνσεις για τη βελτίωση ή τροποποίηση υφιστάμενων διατάξεων (περί αιγιαλού και παραλίας, για τις μισθώσεις θαλάσσιων εκτάσεων, περί περιβαλλοντικής αδειοδότησης κ.λπ.). Στο τέταρτο κεφάλαιο (άρθρο 10) περιλαμβάνεται το πρόγραμμα δράσης για την περίοδο 2010 - 2024, δηλαδή, τα μέτρα και οι δράσεις που απαιτούνται για την αποτελεσματική εφαρμογή του ειδικού χωροταξικού πλαισίου, καθώς και οι φορείς και οι πηγές χρηματοδότησής τους. Στο πέμπτο κεφάλαιο (άρθρο 11 - 13) ενσωματώνονται οι πίνακες 1 και 2 του παραρτήματος, που περιλαμβάνουν τις κατηγορίες περιοχών ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών (ΠΑΥ) και οι περιοχές άτυπης συγκέντρωσης μονάδων (ΠΑΣΜ) για τη μεταβατική περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 5 παρ. ΙΙα του ειδικού πλαισίου, με βάση τις προτεινόμενες ΠΟΑΥ από τις μελέτες που εκπονήθηκαν στα πλαίσια του Ε.Π. «Αλιεία» και των ΠΕΠ, καθώς και Χάρτης που αποτυπώνει το εθνικό πρότυπο χωροταξικής οργάνωσης της υδατοκαλλιεργητικής δραστηριότητας. Επίσης, περιλαμβάνονται μεταβατικές και καταργούμενες διατάξεις. Τέλος, η ισχύς των ρυθμίσεων του πλαισίου, ορίζεται σε δεκαπέντε έτη.

10. Επειδή, όπως έχει ήδη κριθεί, (ΣτΕ 1421, 4013/2013), τα προβλεπόμενα από το άρθρο 7 του ν. 2742/1999 ειδικά πλαίσια χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης, αποτελούν πράξεις της εκτελεστικής λειτουργίας με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και αντικείμενο σε σχέση με τις πράξεις της Διοικήσεως που εκδίδονται με βάση εξουσιοδότηση τυπικού νόμου και έχουν αμιγώς κανονιστικό περιεχόμενο, διότι, όπως εκτίθεται ανωτέρω, περιέχουν στρατηγικές επιλογές, για την υλοποίηση των οποίων, μπορούν να εισάγονται συγκεκριμένες δεσμευτικές ρυθμίσεις, συναρτώμενες με τις αναγκαίες για το σκοπό αυτό τεχνικές εκτιμήσεις. Το αντικείμενο δε των ρυθμίσεων που επιτρέπεται να θεσπιστούν με τα εν λόγω ειδικά σχέδια προσδιορίζεται με το ανωτέρω άρθρο 7 σε συνδυασμό με το άρθρο 2 του ν. 2742/1999. Περαιτέρω, ενόψει του κατά τα ανωτέρω ιδιόμορφου χαρακτήρα των ειδικών πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού και

αιεφόρου ανάπτυξης και του αντικειμένου τους που αποτελεί εξειδίκευση κατά τομέα ή κλάδο παραγωγικών δραστηριοτήτων του Γενικού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αιεφόρου ανάπτυξης, στο οποίο περιέχονται τα προγράμματα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που εγκρίνονται με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής με βάση την ειδική διαδικασία, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 79 παρ. 8 του Συντάγματος, επιτρεπτός, κατά το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος, ορίζεται με το προαναφερόμενο άρθρο 7 του ν. 2742/1999, ότι τα ειδικά αυτά πλαίσια εγκρίνονται με απόφαση της Επιτροπής Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον τομέα του χωροταξικού σχεδιασμού και της αιεφόρου ανάπτυξης, ύστερα από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αιεφόρου Ανάπτυξης. Κατά συνέπεια, είναι απορριπτός ως αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η παρεχόμενη με το άρθρο 7 του ν. 2742/1999 εξουσιοδότηση αντίκειται στο άρθρο 43 του Συντάγματος, διότι η σχετική κανονιστική αρμοδιότητα δεν ανατίθεται στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

11. Επειδή, στο άρθρο 4 του ν. 2742/1999, ορίζονται τα εξής: «1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αιεφόρου Ανάπτυξης, το οποίο συγκροτείται: α. Από έναν (1) επιστήμονα αναγνωρισμένου κύρους και εμπειρίας σε θέματα χωροταξίας που ορίζεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, ως Πρόεδρο, β. Από έναν (1) εκπρόσωπο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) και έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.). γ. Από έναν (1) εκπρόσωπο από: το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΓΕΩ.Τ.Ε.Ε.), το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Ο.Ε.Ε.), το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο Ελλάδας (Ξ.Ε.Ε.), το Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.) τη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.), τη Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας

./.

(Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε) και την Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ενώσεων Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.). δ. Από έναν (1) εκπρόσωπο από: το Σύλλογο Αρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών (Σ.Α.Δ.Α.Σ.), το Σύλλογο Ελλήνων Πολεοδόμων και Χωροτακτών (Σ.Ε.ΠΟ.Χ.) και το Σύνδεσμο Ελλήνων Περιφερειολόγων (Σ.Ε.Π.). ε. Τρεις (3) εκπροσώπους μη κυβερνητικών περιβαλλοντικών οργανώσεων εθνικής εμβέλειας, οι οποίες επιλέγονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων με βάση το κριτήριο της αντιπροσωπευτικότητας. στ. Δύο (2) μέλη Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), που έχουν εκλεγεί στο γνωστικό αντικείμενο της χωροταξίας. Τα μέλη της περιπτώσεως αυτής ορίζονται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Οι εκπρόσωποι των φορέων των περιπτώσεων α΄ έως ε΄ ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τις διοικήσεις τους, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την αποστολή σχετικής πρόσκλησης από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. Η θητεία των μελών του Συμβουλίου είναι τριετής. 2. Το Συμβούλιο συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. - Με όμοια απόφαση ορίζεται ο κανονισμός, λειτουργίας του. ... Το Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά μια φορά το εξάμηνο, εκτάκτως δε κατά την κρίση του Προέδρου του. Στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου μετέχει, χωρίς δικαίωμα ψήφου, και ο Προϊστάμενος της Επιστημονικής Γραμματείας που προβλέπεται στο προηγούμενο άρθρο. 3. Το Συμβούλιο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα ιδιαίτερης σημασίας που αφορούν την άσκηση της εθνικής χωροταξικής πολιτικής και πολιτικής αειφόρου ανάπτυξης. Έργο του Συμβουλίου είναι η υποβολή γνωμοδοτήσεων ή εγγράφων παρατηρήσεων και η διατύπωση προτάσεων σχετικά με την εθνική χωροταξική πολιτική και πολιτική αειφόρου ανάπτυξης και τα αναγκαία μέτρα και ενέργειες για την εφαρμογή τους. Ειδικά, το Συμβούλιο γνωμοδοτεί για το περιεχόμενο του Γενικού και των Ειδικών Πλαισίων χωροταξικού

Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης και συμμετέχει περιοδικώς με γνώμες και παρατηρήσεις στη διαδικασία παρακολούθησης, αξιολόγησης και αναθεώρησής τους. Οι γνωμοδοτήσεις, παρατηρήσεις και προτάσεις του Συμβουλίου υποβάλλονται προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. 4. Για την εκπλήρωση της αποστολής του, το Συμβούλιο ζητεί στοιχεία και πληροφορίες από όλους τους αρμόδιους φορείς και υπηρεσίες, οι οποίοι οφείλουν να τις παρέχουν εγκαίρως. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου μπορεί να καλεί εκπροσώπους των παραπάνω φορέων και υπηρεσιών να αναπτύξουν προφορικά τις απόψεις τους στις συνεδριάσεις του οργάνου αυτού, οι οποίοι και υποχρεούνται να προσέλθουν σε αυτές». Στην εισηγητική έκθεση του ν. 2742/ 1999 αναφέρεται ότι η σύνθεση του ανωτέρω οργάνου απηχεί την ανάγκη διασφάλισης συνεχούς διαδικασίας επικοινωνίας, ανταλλαγής διαλόγου, αλλά και ευρύτερων προγραμματικών μεταξύ όλων των εμπλεκομένων, σε θέματα του χωροταξικού σχεδιασμού και εφαρμογής του, κοινωνικών και επιστημονικών συντελεστών. Εξάλλου, πρόκειται για όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για σημαντικά θέματα χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης και έχει γενική συμβουλευτική αρμοδιότητα επί θεμάτων που άπτονται της ακολουθητέας εθνικής χωροταξικής πολιτικής και των αναγκαίων μέτρων και ενεργειών για την εφαρμογή της. Ταυτόχρονα, κατά την εισηγητική έκθεση, το εν λόγω όργανο είναι περιβεβλημένο με ειδική συμβουλευτική αρμοδιότητα στα στάδια της έγκρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης και αναθεώρησης του γενικού και των ειδικών πλαισίων χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης. Μέσω, δε, της διαδικασίας έγκρισης των Ειδικών Πλαισίων από την Κυβερνητική Επιτροπή του άρθρου 3 μετά από γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης διασφαλίζεται η οργανική και λειτουργική σύνδεση των τομεακών πολιτικών με τους στόχους και τις προτεραιότητες του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού. Περαιτέρω, με την 15147/2262/28-6-2011, (Β' 845), απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος,

./.

Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων εγκρίθηκε ο Κανονισμός λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού στο άρθρο μόνο του οποίου ορίζονται τα εξής: «Για τη λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ισχύουν τα εξής: Θητεία: ... Αντικατάσταση μέλους: ... Συγκρότηση του επόμενου Συμβουλίου: ... Αναπλήρωση μελών: ... Απαρτία: Το Συμβούλιο βρίσκεται σε απαρτία αν ο αριθμός των παρόντων μελών είναι ίσος ή μεγαλύτερος του αριθμού των απόντων. Σύγκληση του Συμβουλίου: Το Συμβούλιο συνέρχεται τακτικά μια φορά το εξάμηνο, εκτάκτως δε κατά την κρίση του Προέδρου του, σε τόπο και χρόνο που ορίζεται από αυτόν. Η κλήτευση αναφέρει όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης και γίνεται με μέριμνα της Επιστημονικής Γραμματείας που προβλέπεται από το άρθρο 3 παρ. 4 του Ν. 2742/99 και μέχρι την σύστασή της, από τη Δ/ση Χωροταξίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., με κάθε πρόσφορο τρόπο, ύστερα από σχετική εντολή του Προέδρου του Συμβουλίου. Η κλήτευση αυτή κοινοποιείται δέκα (10), τουλάχιστον, μέρες νωρίτερα στα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη και συνοδεύεται από τις σχετικές εισηγήσεις των θεμάτων που θα συζητηθούν. Συμμετοχή/κλήτευση τρίτων στις συνεδριάσεις της Επιτροπής: Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής παρίστανται χωρίς δικαίωμα ψήφου: α) οποιοσδήποτε υπάλληλος ή ιδιώτης για την παροχή στοιχείων ή γνώμων σε σχέση με τα συζητούμενα θέματα, ύστερα από σχετική πρόσκληση του Προέδρου του Συμβουλίου. β) ο Προϊστάμενος της Επιστημονικής Γραμματείας που προβλέπεται από το άρθρο 3 παρ. 4 του Ν. 2742/99 και μέχρι την σύστασή της, ο Προϊστάμενος της Δ/σης Χωροταξίας του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. Επίσης, χωρίς δικαίωμα ψήφου, μπορούν να παρίστανται στις συνεδριάσεις του Συμβουλίου, συναρμόδιοι για τα συζητούμενα θέματα Υπουργοί ή και Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων ή και άλλοι εκπρόσωποι τους, εκπρόσωποι εμπλεκόμενων φορέων του δημοσίου καθώς και εκπρόσωποι των πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή. ... Λήψη αποφάσεων: Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρισταμένων

μελών. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Επάρκεια αιτιολόγησης: Οι αποφάσεις του Συμβουλίου πρέπει να είναι επαρκώς αιτιολογημένες. Τήρηση πρακτικών: Οι αποφάσεις της επιτροπής διατυπώνονται στα πρακτικά και υπογράφονται από τον Πρόεδρο. Στα πρακτικά καταγράφονται επίσης και οι τυχόν μειοψηφούσες απόψεις. Η τήρηση των πρακτικών γίνεται από την Επιστημονική Γραμματεία ...».

12. Επειδή, όταν για την έκδοση διοικητικής πράξεως προβλέπεται, ως ουσιώδης τύπος της διαδικασίας, η λήψη υπόψη απλής γνώμης συλλογικού οργάνου, η γνώμη αυτή πρέπει να εκδίδεται κατά τον τρόπο που ορίζεται νόμο. Όταν όμως από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι η Διοίκηση προσπάθησε επί εύλογο χρονικό διάστημα να επιτύχει τη σύνομη έκδοση της απλής γνώμης, αυτό όμως δεν κατέστη δυνατό από εσκεμμένες ενέργειες τρίτων προσώπων που παρεμπόδισαν τη λειτουργία του συλλογικού οργάνου, η αρχή του κράτους δικαίου και της αποτελεσματικής δράσης της Διοικήσεως επιβάλλουν την έκδοση της διοικητικής πράξεως, έστω και αν η απλή γνώμη, η οποία ελήφθη υπόψη από τη Διοίκηση, δεν εκδόθηκε κατά πλήρη συμμόρφωση με το νόμο, λόγω των προσκομμάτων που δημιούργησαν τα τρίτα αυτά πρόσωπα.

13. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, για την έκδοση του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου ελήφθη υπόψη, μεταξύ άλλων, η 26/4-11-2011 «γνώμη» του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α) (υπ' αριθμ. 30 προοιμίου). Το Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α, κατά τον κρίσιμο χρόνο, είχε συγκροτηθεί με την 29562/2010 απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Κ.Α, όπως τροποποιήθηκε με την 35847/2011 απόφασή του και, αποτελείτο από 19 μέλη μεταξύ των οποίων εκπρόσωπος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (ΚΕΔΚΕ), εκπρόσωπος της Ένωσης Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων (ΕΝΑΕ), εκπρόσωπος ΤΕΕ, ΞΕΕ, ΣΕΒ, ΟΕΕ, ΓΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, ΠΑΣΕΓΕΣ, ΣΕΠΟΧ, ΣΑΔΑΣ κ.λπ. με Πρόεδρο τον Λουδοβίκο Βασενχόβεν. Στο σχετικό πρακτικό (26/4.11.2011) αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

./.

«την 11.04.11 το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις Υδατοκαλλιέργειες καθώς και η Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικής Εκτίμησης του Πλαισίου αναρτήθηκαν στο σχετικό δικτυακό κόμβο του Υ.Π.Ε.Κ.Α παρέχοντας τη δυνατότητα ηλεκτρονικής διαβούλευσης ως την 28.05.11, και με σκοπό να εξασφαλιστεί η πληροφόρηση και συμμετοχή των πολιτών στη διαδικασία διαμόρφωσης των αποφάσεων. Την 19.09.11 το νέο σχέδιο Κ.Υ.Α του Ε.Π.Χ.Σ.Α.Α για τις Υδατοκαλλιέργειες, όπως διαμορφώθηκε από το Υ.Π.Ε.Κ.Α μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διαβούλευσης διαβιβάστηκε στα μέλη του Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α. Την 20.10.11 διαβιβάστηκαν για ενημέρωση των μελών δύο αρχεία με την αξιολόγηση της διαβούλευσης. Η πρώτη συνεδρίαση του Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α για το ανωτέρω θέμα προγραμματίστηκε για την 30.9.11, ματαιώθηκε όμως την τελευταία στιγμή λόγω κατάληψης του κτιρίου του ΥΠΕΚΑ (Αμαλιάδος 17) από υπαλλήλους. Το Συμβούλιο συνεδρίασε δύο φορές, την 06.10.11 και την 24.10.11. Στις συνεδριάσεις αυτές υπήρξε απαρτία. Στη συνεδρίαση της 06.10.11 ήταν παρόντα 14 μέλη του Συμβουλίου. Πλην των υπηρεσιακών στελεχών, στην συνεδρίαση είχαν κληθεί εκπρόσωπος του συναρμόδιου Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και εκπρόσωποι των δύο συνδέσμων υδατοκαλλιεργητών (Συνδέσμου Ελληνικών Θαλασσοκαλλιεργειών και Πανελληνίας Ένωσης Ιχθυοκαλλιεργητών), δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος οικονομικός κλάδος δεν εκπροσωπείται στο Συμβούλιο. Ακριβώς προ της συνεδρίασης της 6.10.11 επιδόθηκαν στην γραμματεία του Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α μηνυτήριες αναφορές κατοίκων του Πόρου απευθυνόμενες προς όλα ανεξαιρέτως τα μέλη του Συμβουλίου 'για την αποτροπή δημιουργίας οργανωμένης ανάπτυξης υδατοκαλλιεργειών στον Πόρο'. Οι μηνυτήριες αναφορές επιδόθηκαν στο πρωτόκολλό του ΥΠΕΚΑ από δικαστικό επιμελητή. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης εισήλθαν στην σχετική αίθουσα του ΥΠΕΚΑ απρόσκλητοι εκπρόσωποι ΟΤΑ και συλλόγων. Διευκρινίστηκε από τον πρόεδρο ότι δεν ήταν δυνατό να κληθούν στη συνεδρίαση εκπρόσωποι δήμων και συλλόγων στις περιοχές

./.

των οποίων υπάρχουν υδατοκαλλιέργειες διότι ο αριθμός τους είναι πολύ μεγάλος. Μετά τις εισηγήσεις και παρεμβάσεις διεκόπη η συνεδρίαση, ώστε στην επόμενη να γίνουν τοποθετήσεις των μελών του Συμβουλίου. Στη συνεδρίαση της 24.10.11 ήταν παρόντα 14 μέλη του Συμβουλίου. Στην συνεδρίαση παρέστησαν στελέχη των αρμόδιων υπηρεσιών του ΥΠΕΚΑ και του τεχνικού συμβούλου της Διεύθυνσης Χωροταξίας που έδωσαν απαντήσεις σε διευκρινιστικές ερωτήσεις των μελών του Συμβουλίου. Ακολούθησε διαλογική συζήτηση και σχόλια. Πριν αρχίσουν οι τοποθετήσεις των μελών του Συμβουλίου εισήλθε στην αίθουσα ένας τεράστιος αριθμός διαμαρτυρόμενων απρόσκλητων εκπροσώπων ΟΤΑ και συλλόγων, συνοδευόμενων από τηλεοπτικά συνεργεία. Η συνέχιση της συνεδρίασης ήταν απολύτως αδύνατη και διεκόπη από τον πρόεδρο, λόγω ανωτέρας βίας. ... Από την πλειοψηφία των φορέων και μελών που συμμετέχουν στο Συμβούλιο κατατέθηκαν γραπτές απόψεις οι οποίες παρατίθενται στο Παράρτημα Ι. Αναλυτικά κατατέθηκαν απόψεις από τους εκπροσώπους των Σ.Ε.Π.Ο.Χ, ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ, Σ.Ε.Π, Σ.Ε.Β, Τ.Ε.Ε, Γ.Σ.Ε.Ε, ΓΕΩ.Τ.Ε.Ε, Ε.Ε.Δι.Πο.Χ., Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε., και από εκπροσώπους ΜΚΟ και πανεπιστημιακούς με γνωστικό αντικείμενο τη χωροταξία. Τα μέλη του Συμβουλίου κλήθηκαν να παραστούν σε νέα συνεδρίαση την 2.11.11, ώστε να διατυπώσουν τις τοποθετήσεις τους. Την παραμονή όμως έγινε γνωστό ότι προγραμματιζόταν νέα διαμαρτυρία και ήταν εμφανές ότι θα υπήρχαν και πάλι προβλήματα ομαλής διεξαγωγής της συζήτησης. Κατόπιν αυτού η συνεδρίαση ματαιώθηκε. Για την υποστήριξη των εργασιών του Συμβουλίου, (1) τηρήθηκαν συνοπτικά πρακτικά των συνεδριάσεων, (2) κωδικοποιήθηκαν τα βασικά θέματα συζήτησης, (3) κωδικοποιήθηκαν οι απόψεις των μελών. Με βάση τις απόψεις των μελών του Συμβουλίου, τις θέσεις που διατυπώθηκαν κατά τις συνεδριάσεις και τα αποτελέσματα της διαβούλευσης συντάχθηκε 'σχέδιο θέσεων' του Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α επί της Κ.Υ.Α. Τα μέλη του συμβουλίου τοποθετήθηκαν επί μιας σειράς 33 ενοτήτων, σε χωριστές παραγράφους. Οι θέσεις και παρατηρήσεις των μελών σε κάθε πα-

ράγραφο έχουν καταχωρηθεί στο κείμενο θέσεων των μελών του Ε.Σ.Χ.Σ.Α.Α. που ακολουθεί ...». Το ως άνω Πρακτικό διαβιβάστηκε με Α.Π. 26/4.11.11 προς τον Γραμματέα Αναπληρωτή Υπουργό ΠΕΚΑ και την ίδια ημερομηνία εγκρίθηκε από την Επιτροπή Συντονισμού της Κυβερνητικής Πολιτικής στον Τομέα του Χωροταξικού Σχεδιασμού και της Αειφόρου Ανάπτυξης με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία έλαβε υπόψη της και την από 4.11.11 εισήγηση του ΥΠΕΚΑ, δημοσιεύθηκε δε την ίδια ημέρα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Εξ άλλου, από τη Διοίκηση και τους παρεμβαίνοντες επισημαίνεται ότι, η ανάγκη ολοκλήρωσης του επίδικου χωροταξικού σχεδίου είχε καταστεί επιτακτική ενόψει και των πιέσεων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία εξαρτούσε τη συνέχιση της χρηματοδότησης των επιχειρήσεων του επίμαχου κλάδου από τη θέσπιση Τομεακού Χωροταξικού Σχεδιασμού. Προσκομίζονται συγκεκριμένα: α) το από 16.7.2009 έγγραφο του Γενικού Διευθυντή Ναυτιλιακών Υποθέσεων και Αλιείας της Ε.Ε., σύμφωνα με το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μπορεί παρά να υποδείξει στις Ελληνικές αρμόδιες αρχές να μη προβούν σε συγχρηματοδότηση νέων έργων υδατοκαλλιεργειών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Αλιείας όσο δεν υφίσταται νομικά αποδεκτή μέθοδος αδειοδότησής τους, σύμφωνα με τη νομολογία του ΣτΕ (γίνεται αναφορά στις αποφάσεις Ολομ. ΣτΕ 2489/2006 και ΣτΕ 2435/2008), β) το από 30.3.2010 έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης ΜΑΡΕ της Ε.Ε., όπου επαναλαμβάνονται τα ως άνω και γ) το από 15.4.2010 έγγραφο της Υπηρεσίας Διαχείρισης του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Αλιεία» 2007- 2013 του Υπουργείου Ανάπτυξης, σύμφωνα με το οποίο καθίστατο σαφές ότι η παράλειψη χωροταξικού σχεδιασμού έθετε πλέον σε άμεσο κίνδυνο την εκταμίευση πολύτιμων κοινοτικών πόρων, που θα επηρέαζε δραματικά τη θέση των ελληνικών επιχειρήσεων υδατοκαλλιέργειας στη διεθνή αγορά καθώς, την ίδια στιγμή, άλλες ανταγωνίστριες χώρες ενίσχυαν σημαντικά τις επενδύσεις τους στο συγκεκριμένο τομέα. Επίσης, η Διοίκηση προσκομίζει και τα πρακτικά της Συνεδρίασης ΡΙΗ'/11.4.2011 της Βουλής, κατά

την οποία συζητήθηκε επίκαιρη επερώτηση Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας σχετικά με θέματα που αφορούν την ιχθυοκαλλιέργεια, όπου, μεταξύ άλλων, αναδεικνύονται τα προβλήματα από την καθυστέρηση ολοκλήρωσης του χωροταξικού σχεδιασμού, που εκκρεμούσε τουλάχιστον από το έτος 2008, ιδίως δε αναφορικά με τις επιπτώσεις στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας λόγω του ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει συνδέσει την επίλυση του χωροταξικού με τη συνέχιση της χρηματοδότησης.

14. Επειδή, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι μετά την εκπόνηση της υποστηρικτικής και της στρατηγικής μελέτης, ακολούθησε δημόσια διαβούλευση για το επίμαχο Ειδικό Πλαίσιο και τελικώς υποβλήθηκε στο Εθνικό Συμβούλιο Χωροταξικού Σχεδιασμού για την προβλεπόμενη γνωμοδότηση. Υπήρξε δε ουσιαστική προσπάθεια της Διοικήσεως για την πραγματοποίηση συνεδριάσεων και διατύπωση γνώμων των μελών, που όμως παρεμποδίσθηκε με ενέργειες τρίτων προσώπων. Υπό τα δεδομένα αυτά, ενόψει και του ότι η από το Σύνταγμα επιβαλλόμενη υποχρέωση ολοκλήρωσης του χωροταξικού σχεδιασμού είχε καταστεί εντονότερη μετά τις αποφάσεις της Ολομελείας του Δικαστηρίου, που είχαν ως συνέπεια να καταπίπτουν οι περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις μονάδων υδατοκαλλιέργειας λόγω απουσίας του Ειδικού Πλαισίου και προκάλεσαν τη διακοπή της χρηματοδότησης του κλάδου αυτού από την Ευρωπαϊκή Ένωση, νομίμως ελήφθη υπόψη για την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως η ως άνω γνώμη, και τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα περί παραβιάσεως των διατάξεων των άρθρων 7 παρ. 4 και 3 παρ. 3 του ν. 2742/1999 και του Κανονισμού Λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου Χωροταξίας, είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

15. Επειδή, το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο, το οποίο αποτελεί, κατά τα ήδη εκτεθέντα, κανονιστικό κείμενο με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, ευρείας εμβέλειας, συνυπογράφεται κατά νόμο και από τον τότε Υπουργό Πολιτισμού, Παύλο Γερουλάνο, στα πλαίσια της κανονιστικής του αρμοδιό-

./.

τητας. Οι ρυθμίσεις του επίμαχου πλαισίου αφορούν ευρύ κύκλο επιχειρήσεων του κλάδου των υδατοκαλλιεργειών και δεν συνδέονται με τη συγκεκριμένη οικογενειακή επιχείρηση, της οποίας κατά τους αιτούντες, διευθύνουσα σύμβουλος είναι η σύζυγός του. Ως εκ τούτου δεν τίθεται ζήτημα παραβίασεως της αρχής της αμεροληψίας ως ειδικότερης έκφανσης του Κράτους δικαίου και όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 7 του Κώδικα διοικητικής διαδικασίας, (ν. 290/1999, Α' 45), και τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

16. Επειδή, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο της ΣΜΠΕ, βάσει της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο, στο κεφάλαιο 7 αυτής με τίτλο «Εκτίμηση-Αξιολόγηση-Αντιμετώπιση των επιπτώσεων του σχεδίου στο Περιβάλλον» (σελ. 133 επ.), προσδιορίζονται, εκτιμώνται και αξιολογούνται οι ενδεχόμενες επιπτώσεις του πλαισίου στο περιβάλλον με κριτήρια ποιοτικά, ποσοτικά και χωρικά. Περαιτέρω, περιγράφονται οι προτάσεις/κατευθύνσεις/μέτρα για την πρόληψη του περιορισμού και η στο μέτρο του δυνατού, αντιμετώπιση οποιωνδήποτε σημαντικών δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον και το προτεινόμενο σύστημα για την παρακολούθηση του προγράμματος και την βελτιστοποίηση της περιβαλλοντικής του απόδοσης. Κατ' αρχάς, παρουσιάζεται η περιβαλλοντική διάσταση της υδατοκαλλιέργειας, με την έννοια ότι η ανάπτυξη και διαχείρισή της θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις λειτουργίες του οικοσυστήματος και να μην απειλεί την αειφόρο διαχείρισή του, καθώς και ότι θα πρέπει να αναπτύσσεται σε συνέργεια μ' άλλους τομείς, πολιτικές και στόχους. Προς το σκοπό αυτό λαμβάνονται ιδίως υπόψη τα χαρακτηριστικά της Μεσογείου: α) σχετικά υψηλές θερμοκρασίες, που ενισχύουν το μεταβολικό ρυθμό των βακτηρίων, β) μικρό παλιρροιακό κύμα, που μειώνει τη δυνατότητα διασποράς του σωματιδιακού υλικού, ιδιαίτερα σε κλειστούς κόλπους, γ) ολιγοτροφικά χαρακτηριστικά, τα οποία συμβάλλουν στην υψηλή διαύγεια του νερού, δ) ο φώσφορος ως περιοριστικός παράγοντας της πρωτογενούς παραγωγής, τουλάχιστον σε κάποιες περιοχές και σε κάποιες πε-

ριόδους, ε) υψηλή βιοποικιλότητα, ιδιαίτερα σε παράκτιες περιοχές και ε) αναμενόμενη επίδραση της κλιματικής αλλαγής στα υδάτινα οικοσυστήματα. Ακολουθεί η παρουσίαση του παγκόσμιου δείκτη απόδοσης της υδατοκαλλιέργειας, ως εργαλείου εκτίμησης της επίδρασης αυτής στο φυσικό περιβάλλον, όπως προκύπτει από την αξιολόγηση 10 κριτηρίων, με τιμές από 0-100, μέσο όρο μεταξύ των χωρών το βαθμό 59 και αξιολόγηση της Ελλάδας στο 60, που της δίνει την 11^η θέση μαζί με την Ισπανία και το Ισραήλ μεταξύ των 22 χωρών που αξιολογήθηκαν. Ιδιαίτερα αναλυτική είναι η παρουσίαση των επιμέρους κριτηρίων ως προς την ελληνική υδατοκαλλιέργεια, από την αξιολόγηση των οποίων προκύπτουν χρήσιμα συμπεράσματα για τη βελτίωση της επίδρασής της στο περιβάλλον. Υπό τα δεδομένα, η ΣΜΠΕ ανταποκρίνεται στο προβλεπόμενο από το νόμο περιεχόμενο ως προς την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του σχεδίου στο περιβάλλον, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του σχεδίου και του επιπέδου σχεδιασμού, (για όλη την επικράτεια), καθώς και ότι προβλέπεται η εκπόνηση ΣΜΠΕ για τον καθορισμό ΠΟΑΥ. Εξάλλου, έχουν επαρκώς αναλυθεί οι επιπτώσεις της υδατοκαλλιέργειας στη σύσταση του θαλασσινού νερού και γενικά στα ύδατα, καθώς και στη δημόσια υγεία. Υπάρχει, δε, ιδιαίτερη αναφορά στη χωροθέτηση μονάδων υδατοκαλλιεργειών στα εσωτερικά ύδατα και συγκεκριμένα ως προς τις επιπτώσεις διαφορετικών τύπων υδατοκαλλιέργειας (σελ. 137 επ.), ως προς τη βιοποικιλότητα (σελ. 146) και στους υδατικούς πόρους (σελ. 149). Ως εκ τούτου, πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμοι όλοι οι περί του αντιθέτου ισχυρισμοί των αιτούντων, με τους οποίους προβάλλεται παράβαση των διατάξεων της κυα 107017/2006 για τη στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

17. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 5 παρ. 1 περ. Ι του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου με τον τίτλο «Καθορισμός Περιοχών Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειας (Π.Α.Υ.)» ορίζονται τα εξής: «Η θαλάσσια υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα αναπτύσσεται σε ευρύτερες θαλάσσιες περιοχές

./.

που συγκροτούν ενιαίους χώρους με κοινά χαρακτηριστικά, αναφερόμενες εφεξής ως Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιέργειας (ΠΑΥ), οι οποίες υποδεικνύουν την καταλληλότητα των περιοχών για την ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών. Από χωροταξική άποψη αποτελούν ευρύτερες περιοχές αναζήτησης θέσεων για υποδοχείς (ΠΟΑΥ ή ΠΑΣΜ) αι μεμονωμένες μονάδες. Οι ΠΑΥ που εμφανίζονται στον πίνακα 1 και αποτυπώνονται στο χάρτη «Κατευθύνσεων Χωρικής Οργάνωσης και Υδατοκαλλιεργειών» έχουν επιλεγεί μετά από αξιολόγηση χωροταξικών, περιβαλλοντικών και αναπτυξιακών παραμέτρων που έχουν προκύψει από: α) το Στρατηγικό Πλαίσιο Κατευθύνσεων για την Ανάπτυξη των Θαλάσσιων Υδατοκαλλιεργειών στην Ελλάδα που εκπονήθηκε τον Δεκέμβριο του 2000 για λογαριασμό της Δ/σης Χωροταξίας του ΥΠΕΧΩΔΕ. β) τις μελέτες ΠΟΑΥ που έχουν εκπονηθεί είτε στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Αλιεία» 2000-2006», είτε στο πλαίσιο των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΠΕΠ) 2000-2006 γ) την πλούσια εμπειρική γνώση και τις δεξιότητες των ήδη λειτουργουσών και βιώσιμων μονάδων, μέσω της οποίας επιβεβαιώνεται η καταλληλότητα για την άσκηση της δραστηριότητας συγκεκριμένων περιοχών δ) τη χρησιμοποίηση/αξιολόγηση των παρακάτω κριτηρίων, όπως αναλυτικά εμφανίζεται στους πίνακες του Παραρτήματος Ι της μελέτης του Ειδικού Πλαισίου: α. Χαρακτηριστικά περιβαλλοντικού χαρακτήρα - Γεωμορφολογία της περιοχής - Φυσικο - χημικά και βιολογικά χαρακτηριστικά των υδάτων - Ρυθμός ανανέωσης των θαλάσσιων μαζών - ρεύματα - Κυματικό κλίμα - Οικολογική ποιότητα υδάτων - Καθεστώς προστασίας β. Χαρακτηριστικά χωροταξικού χαρακτήρα - παρουσία ανταγωνιστικών με τις υδατοκαλλιέργειες χρήσεων - παρουσία ασύμβατων χρήσεων - περιοχές ειδικού αρχαιολογικού ενδιαφέροντος - ύπαρξη οικισμών - προσβασιμότητα στα εθνικά αστικά κέντρα (πόλοι κατανάλωσης-εμπορικοί λιμένες) - προσβασιμότητα σε χερσαίες εκτάσεις γ. Χαρακτηριστικά αναπτυξιακού χαρακτήρα ... Με βάση τα παραπάνω, καθορίζονται οι Περιοχές Ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών (Π.Α.Υ.) του Ελληνικού θαλάσσιου χώρου, οι

οποίες μετά από αξιολόγηση των χαρακτηριστικών τους (χωροταξικών – περιβαλλοντικών – αναπτυξιακών), και με κριτήριο και την υφιστάμενη κατάσταση από την άποψη ύπαρξης μονάδων υδατοκαλλιέργειας (συγκέντρωση μονάδων), κατατάσσονται στις επόμενες πέντε κατηγορίες Α έως Ε, που εμφανίζονται στον πίνακα 1 και αποτυπώνονται στο χάρτη «Εθνικό Πρότυπο Χωροταξικής Οργάνωσης της Υδατοκαλλιεργητικής Δραστηριότητας». Περαιτέρω, στο κεφάλαιο 3 της Υποστηρικτικής Μελέτης του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου (Φάση Α', σελ. 146 επ.) προσδιορίζονται αναλυτικά τα ήδη προαναφερθέντα χαρακτηριστικά καταλληλότητας των περιοχών, μεταξύ των οποίων τα περιβαλλοντικά, και η κλίμακα αξιολόγησής τους από - 3 έως +3, ακολούθως δε κατηγοριοποιούνται και αξιολογούνται οι ΠΑΥ. Ειδικότερα, επελέγη μία σειρά από περιοχές στο σύνολο της Ελληνικής Επικράτειας στις οποίες μπορεί να στηριχθεί ή/και να αναπτυχθεί περαιτέρω η υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα. Αναφέρεται, δε, και ότι με δεδομένη την επί 25ετία ανάπτυξη του τομέα και τις ήδη εγκατεστημένες και λειτουργούσες επιχειρήσεις υδατοκαλλιέργειας στο σύνολο σχεδόν της Ελληνικής Επικράτειας, σημαντική πρόκληση για την Ομάδα Μελέτης αποτέλεσε η σύνθεση της υφιστάμενης - εν πολλοίς παγιωμένης κατάστασης με μία «ιδεατή» υπό την έννοια της ολοκληρωμένης διαχείρισης χώρου και πόρων, με στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη του φορέα. Οι περιοχές που επελέγησαν αναλύθηκαν σύμφωνα με τα προαναφερθέντα χαρακτηριστικά καταλληλότητας. Στη συνέχεια, οι περιοχές αυτές κατηγοριοποιήθηκαν σε Π.Α.Υ ειδικών χαρακτηριστικών σε σχέση με τις δυνατότητες ανάπτυξης υδατοκαλλιεργητικών δραστηριοτήτων (Α-Ε) και σε Άλλες Περιοχές (που καλύπτουν το σύνολο της Ελληνικής Επικράτειας και στις οποίες υπάρχει η δυνατότητα χωροθέτησης μονάδων μεμονωμένα), λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της ανάλυσης της κάθε περιοχής σύμφωνα με τα σχετικά χαρακτηριστικά (σελ. 161 επ.). Στο Παράρτημα IV της μελέτης (α' φάσης) παρατίθενται πίνακες ανά κατηγορία ΠΑΥ όπου για κάθε επιμέρους υποπεριοχή παρου-

./.

σιάζονται στοιχεία που αφορούν σε: υφιστάμενο αριθμό μονάδων υδατοκαλλιέργειας, δυναμικότητα (βάσει υφιστάμενης αδειοδότησης), εκτρεφόμενα είδη, υφιστάμενο αριθμό σταθμών παραγωγής γόνου και υφιστάμενο αριθμό εγκαταστάσεων συσκευασίας και παραγωγής μη μεταποιημένων αλιευτικών προϊόντων. Στη δεύτερη φάση της Μελέτης, όπου περιλαμβάνεται η πρόταση για το επίδικο Ειδικό Πλαίσιο, προτείνεται εν μέρει διαφοροποιημένη η κατηγοριοποίηση των περιοχών, σε τέσσερις (Α - Δ) αντί πέντε κατηγορίες, καθώς και τις Άλλες Περιοχές (που καλύπτουν το σύνολο της ελληνικής επικράτειας) (σελ. 29 επ.), ενώ σε Παράρτημα αυτής παρατίθενται πίνακες με την αξιολόγηση των περιοχών βάσει των ανωτέρω χαρακτηριστικών και με πληροφορίες ως προς τις υφιστάμενες μονάδες κάθε υποπεριοχής. Στη ΣΜΠΕ επαναλαμβάνονται τα ήδη προαναφερθέντα κριτήρια-παράμετροι για τον καθορισμό των ΠΑΥ (σελ. 36 επ.), ενώ από το περιεχόμενό της προκύπτουν και τα εξής: 1) η υφιστάμενη κατάσταση του περιβάλλοντος στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας, που αποτελεί το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου, με έμφαση στο υδάτινο περιβάλλον και στις αλληλεπιδράσεις που αναπτύσσονται με την Υδατοκαλλιέργεια (κεφάλαιο 6, σελ. 90 - 132) και 2) η εκτίμηση – αξιολόγηση – αντιμετώπιση των επιπτώσεων του σχεδίου στο περιβάλλον (κεφάλαιο 7, σελ. 133-161). Στον Πίνακα που περιλαμβάνεται στο τέλος της ΣΜΠΕ με τις προτεινόμενες ΠΑΥ (σελ. 206 - 207) υιοθετούνται, κατά βάση, τα προτεινόμενα από την Υποστηρικτική Μελέτη ως προς τις κατηγορίες των περιοχών, όπου όμως προστίθεται και κατηγορία Ε (σημειακών χωροθετήσεων), η οποία περιλαμβάνει συγκεκριμένες περιοχές και δεν καλύπτει το σύνολο του ελληνικού θαλάσσιου χώρου. Υπό τα δεδομένα αυτά, για τον καθορισμό και την κατηγοριοποίηση των ΠΑΥ ελήφθησαν υπόψη, μεταξύ άλλων περιβαλλοντικά κριτήρια, τα οποία, κατά την τεχνική κρίση των μελετητών, ήταν κατάλληλα για το επίπεδο του σχεδιασμού που επιχειρείται με το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο στο σύνολο του ελληνικού χώρου. Δεδομένου, άλλωστε ότι οι ΠΑΥ ορίζονται ως, από χωροταξική άποψη,

./.

ευρύτερες περιοχές αναζήτησης θέσεων για υποδοχείς (ΠΟΑΥ ή ΠΑΣΜ) και μεμονωμένες μονάδες, πρόκειται, δηλαδή για ζώνες χωροταξικού χαρακτήρα, χωρίς σαφή οριοθέτηση, που περιλαμβάνουν πληθώρα άλλων δραστηριοτήτων και εξειδικεύονται από χωρικό σχεδιασμό κατώτερων χωρικών επιπέδων, έχουν ως βασικό προορισμό να περιορίσουν τις περιοχές, όπου μπορεί να αναπτύσσεται η υδατοκαλλιέργεια και να παρέχουν βασικές κατευθύνσεις για τον τρόπο ανάπτυξής της, όπως συνάδει με το χαρακτήρα του Επίδικου Πλαισίου ως κειμένου κατευθυντήριου χαρακτήρα, ενώ λεπτομερείς επιτόπιες μετρήσεις, θα πραγματοποιηθούν κατά τη διαδικασία κατάρτισης και έγκρισης των μελετών για τις ΠΟΑΥ ή των ΜΠΕ για τις μεμονωμένες μονάδες, οι οποίες θα συγκεκριμενοποιούν τη φέρουσα ικανότητα της ευρύτερης και της άμεσης περιοχής εγκατάστασης της δραστηριότητας, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του επίδικου πλαισίου. Συνεπώς πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος ο λόγος ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι ο καθορισμός και η κατηγοριοποίηση των ΠΑΥ με το επίδικο πλαίσιο δεν θεμελιώνεται στην εκπονηθείσα ΣΜΠΕ με αναφορά ως προς τα κατάλληλα περιβαλλοντικά κριτήρια. Περαιτέρω, είναι απορριπτέος ο ισχυρισμός ότι το προσβαλλόμενο πλαίσιο παρανόμως στηρίζεται για τον καθορισμό των ΠΑΥ στο πρόγραμμα «Αλιεία 2000 - 2006», που κατά τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν μπορεί να τεκμηριώσει πράξη αδειοδότησης μονάδας υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι η μνεία του ως άνω «Προγράμματος» στο προοίμιο της προσβαλλομένης πράξεως, μεταξύ των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη, δεν προσδίδει πλημμέλεια στο επίμαχο Ειδικό Πλαίσιο, για το οποίο, κατά τα ήδη εκτεθέντα, εκπονήθηκαν οι κατά νόμο αναγκαίες μελέτες.

18. Επειδή, όπως προκύπτει από το άρθρο 5 του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου, η χωροθέτηση εντός ΠΑΥ γίνεται είτε σε οργανωμένους υποδοχείς υπό τη μορφή ΠΟΑΥ, είτε σε Περιοχές Άτυπης Συγκέντρωσης Μονάδων (ΠΑΣΜ), είτε μεμονωμένα. Επίσης, είναι επιτρεπτή η μεμονω-

./.

μένη χωροθέτηση εκτός ΠΑΥ. Οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη μεμονωμένη χωροθέτηση διαφοροποιούνται ανάλογα με το εάν πρόκειται για θέση εντός ή εκτός ΠΑΥ. Ειδικότερα, εκτός ΠΑΥ επιτρέπεται η μεμονωμένη χωροθέτηση νέων μονάδων, εφόσον η ανώτατη μισθωμένη έκταση δεν υπερβαίνει τα 40 στρέμματα για μονάδες θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας ιχθυοκαλλιέργειας και 20 στρέμματα για οστρακοκαλλιέργεια, και με απόσταση μεταξύ τους περισσότερο από 5 χλμ., μετρούμενα σε ευθεία γραμμή, στις εξής περιπτώσεις: α) για πειραματικές μονάδες με ειδικές απαιτήσεις (βυθού, λειτουργικών αναγκών λόγω εκτρεφόμενου είδους κ.λπ.), β) προκειμένου για συνδυασμένη χωροθέτηση τουριστικών καταλυμάτων ή μονάδων εστίασης ή καταδυτικών πάρκων με μονάδες υδατοκαλλιέργειας δυναμικότητας έως 15 τόνους ετησίως κατ' ανώτατο όριο, ανεξαρτήτως εκτρεφόμενου είδους, στο πλαίσιο αγροτουριστικής δραστηριότητας, ως καινοτόμας μορφής εναλλακτικού τουρισμού και γ) σε ακατοίκητα νησιά που βρίσκονται σε δυσπρόσιτες παραμεθόριες ή νησιωτικές περιοχές, με τον όρο να μπορούν να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για την υγιεινή και ασφάλεια των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Εκτός ΠΑΥ επιτρέπεται και η διατήρηση υφισταμένων μεμονωμένων μονάδων, εφόσον δεν μεταβάλλουν τα χαρακτηριστικά τους (έκταση, δυναμικότητα). Αν η μισθωμένη έκτασή τους είναι μικρότερη των 40 στρ. είναι δυνατή η επέκτασή τους εντός του ορίου αυτού. Σε περίπτωση επέκτασης πέραν των 40 στρ., μετεγκαθίστανται εντός ΠΑΥ, σύμφωνα με τους όρους και περιορισμούς του Ειδικού Πλαισίου. Εντός ΠΑΥ επιτρέπεται μεμονωμένη χωροθέτηση στις εξής περιπτώσεις: α) για υφιστάμενες μονάδες που δεν εντάσσονται σε ΠΟΑΥ ή ΠΑΣΜ, επειδή βρίσκονται σε απόσταση μεγαλύτερη από 2 χλμ. από το όριο ΠΟΑΥ ή την πλησιέστερη μονάδα, αντίστοιχα, υπό την προϋπόθεση να πληρούνται οι προϋποθέσεις του Ειδικού Πλαισίου, β) για νέες μονάδες εντός των ΠΑΥ κατηγορίας Α-Δ, σε απόσταση μεγαλύτερη των 2 χλμ. από άλλες μονάδες, ΠΑΣΜ ή όρια ΠΟΑΥ, με τις προϋποθέσεις που ισχύουν

εκτός ΠΑΥ (δηλαδή για πειραματικές μονάδες κ.λπ.), με την εξαίρεση ότι η έκταση και η δυναμικότητά τους ορίζονται με βάση την Κοινή Υπουργική Εγκύκλιο 12570/1866/12.6.2009, όπως εκάστοτε ισχύει και με τους όρους του Ειδικού Πλαισίου, γ) σε ΠΑΥ όπου δεν υπάρχουν εγκατεστημένες μονάδες χωρίς τους περιορισμούς που τίθενται για τη μεμονωμένη χωροθέτηση εκτός ΠΑΥ και δ) στις ΠΑΥ κατηγορίας Ε, όπου η ελάχιστη απόσταση μεταξύ νέων μονάδων πρέπει να είναι μεγαλύτερη των 5 χιλιομέτρων και η μέγιστη μισθωμένη έκταση να μην υπερβαίνει τα 40 στρ. Όπως προκύπτει από την Υποστηρικτική Μελέτη του προσβαλλόμενου πλαισίου, για τη χωροθέτηση μονάδων εκτός ΠΑΥ πρέπει να συνεκτιμώνται και παράγοντες γεωπολιτικής και αναπτυξιακής σημασίας, σε περίπτωση που οι περιοχές αυτές βρίσκονται σε ιδιαίτερα απομονωμένες, παραμεθόριες και νησιωτικές περιοχές (Α΄ φάση - σελ. 200, Β΄ φάση-σελ. 37). Στη ΣΜΠΕ αναφέρεται επίσης ότι μεμονωμένη χωροθέτηση εντός ή εκτός ΠΑΥ είναι κατ' εξαίρεση δυνατή, υπό προϋποθέσεις (σελ. 55).

19. Επειδή, από τη διάταξη του άρθρου 24 του Συντάγματος δεν προκύπτει ότι ο συντακτικός νομοθέτης επέλεξε ένα συγκεκριμένο χωροταξικό πρότυπο ως προς την ανάπτυξη των παραγωγικών δραστηριοτήτων, εν προκειμένω των υδατοκαλλιέργειών, το οποίο αποκλείει την πρόβλεψη μεμονωμένων – σημειακών χωροθετήσεων υπό προϋποθέσεις. Ως εκ τούτου, στο πλαίσιο ολοκληρωμένου χωροταξικού σχεδιασμού για τις υδατοκαλλιέργειες μπορεί να προβλέπεται, κατ' εξαίρεση, η σημειακή/μεμονωμένη εγκατάσταση μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας εκτός περιοχών που έχουν καθορισθεί εκ των προτέρων ως περιοχές προοριζόμενες για την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής, εφόσον τεκμηριώνεται επαρκώς η σχετική ρύθμιση με κριτήρια την προστασία του περιβάλλοντος, τους άριστους δυνατούς όροι διαβίωσης του πληθυσμού και την οικονομική ανάπτυξη στα πλαίσια της αρχής της αειφορίας. Η μνημονευθείσα νομολογία περί εγκατάστασης των μονάδων υδατοκαλλιέργειας μόνο σε περιοχές καθορισμένες εκ των προτέρων αφορά το χρόνο μέχρι την ολοκλήρωση

./.

του χωροταξικού σχεδιασμού του επίμαχου κλάδου, ενόψει της απουσίας συνολικής αντιμετώπισης των ζητημάτων και της πρόβλεψης ενιαίων κριτηρίων και κατευθύνσεων για τη μεμονωμένη χωροθέτηση. Στην προκειμένη περίπτωση, το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο προβλέπει κατ' εξαίρεση τη μεμονωμένη χωροθέτηση εκτός ΠΑΥ για νέες μονάδες σε συγκεκριμένες περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις, η ρύθμιση δε αυτή στηρίζεται στις μελέτες που προηγήθηκαν. Συνεπώς, δεν συντρέχει εν προκειμένω παραβίαση του άρθρου 24 του Συντάγματος και ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα είναι απορριπτός ως αβάσιμος. Κατά τη γνώμη όμως του Συμβούλου Θ. Αραβάνη κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 24 του Συντάγματος, όπως ερμηνεύθηκε και από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ανάπτυξη μονάδων υδατοκαλλιέργειας επιτρέπεται μόνο σε εκ των προτέρων καθορισμένες περιοχές και όχι σε μεμονωμένες θέσεις.

20. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 6 του ίδιου Κεφαλαίου του επίδικου πλαισίου με τον τίτλο «Κατευθύνσεις για το καθεστώς και τους όρους χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας» ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «... Α. Προϋποθέσεις αναγκαίες για την εγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας ι) Θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια. Η θέση που επιλέγεται για την εγκατάσταση μιας μονάδας της κατηγορίας αυτής, πρέπει να πληροί ορισμένα βασικά κριτήρια, όπως: ... Να λαμβάνει υπόψη τα υπό κατάρτιση Σχέδια Διαχείρισης των λεκανών απορροής (παράκτια μεταβατικά ύδατα). ... Β. Διαδικασία ίδρυσης ΠΟΑΥ. Οι ΠΟΑΥ στο θαλάσσιο χώρο δημιουργούνται αποκλειστικά και μόνο εντός των ΠΑΥ των κατηγοριών Α - Δ της παραγράφου Ι του άρθρου 5 και οριοθετούνται από τις συντεταγμένες των ορίων των ζωνών που τις αποτελούν. Στο χερσαίο χώρο, σε περιοχές συγκέντρωσης μονάδων υδατοκαλλιέργειας γλυκέων υδάτων ή σε υφάλμυρα οικοσυστήματα είναι επίσης δυνατή η δημιουργία ΠΟΑΥ, χωρίς τον καθορισμό ΠΑΥ από το παρόν Πλαίσιο. ... Η διαδικασία ίδρυσης ΠΟΑΥ είναι η προβλεπόμενη από το άρθρο 10 του ν. 2742/1999

... Στο άρθρο 7 του Κεφαλαίου Γ του ίδιου άρθρου, με τον τίτλο «Κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων και υποδοχέων υδατοκαλλιέργειας» ορίζεται, μεταξύ άλλων, και ότι: "... 2. Κατευθύνσεις που συνδέονται με ειδικά θεσμικά καθεστώτα ... Οι κατευθύνσεις για τη χωροθέτηση μονάδων υδατοκαλλιέργειών και ΠΟΑΥ θα συμπληρωθούν σε μεταγενέστερο στάδιο με βάση τα υπό κατάρτιση σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών ..." Υπό τα δεδομένα αυτά, εφόσον οι ΠΑΥ, σύμφωνα με το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο δεν συνιστούν χωροθετήσεις, αλλά αποτελούν, από χωροταξική άποψη, ευρύτερες περιοχές αναζήτησης θέσεων για υποδοχείς (ΠΟΑΥ ή ΠΑΣΜ) και μεμονωμένες μονάδες, οι οποίες έχουν κριθεί κατάλληλες με βάση τις χωροταξικές, περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές παραμέτρους, που αναφέρονται αναλυτικά στο άρθρο 5 παρ. 1 περ. Ι του Κεφ. Β' του Άρθρου Πρώτου του πλαισίου, καθώς και ότι ως προς το επιτρεπτό της συγκεκριμένης χωροθέτησης υποδοχέων και μεμονωμένων μονάδων λαμβάνονται υπόψη οι προβλέψεις των υπό κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης των Λεκανών απορροής και η συμβατότητα προς αυτά, όπως ρητά ορίζεται στις προαναφερθείσες διατάξεις, (βλ. και στις διατάξεις των άρθρων 9 παρ. 7 και 10 του προσβαλλόμενου πλαισίου), δεν τίθεται ζήτημα παραβίασης των διατάξεων της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ των σχετικών διατάξεων της εσωτερικής νομοθεσίας, σε εναρμόνιση προς τις οποίες, άλλωστε, προβλέπεται ειδικά η συμπλήρωση των κατευθύνσεων του πλαισίου, μετά την ολοκλήρωση των διαχειριστικών σχεδίων των λεκανών απορροής. Συνεπώς, ο λόγος, με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

21. Επειδή, στο άρθρο 1 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ ορίζεται ότι 'Για τους σκοπούς της οδηγίας νοούνται: α) ... β) ... γ) ... δ) ως «τύποι φυσικών οικοτόπων προτεραιότητας» οι τύποι φυσικών οικοτόπων που διατρέχουν τον κίνδυνο να εξαφανιστούν από το οριζόμενο από το άρθρο 2 έδαφος (δηλαδή το ευρωπαϊκό έδαφος των κρατών μελών όπου εφαρμόζεται η συνθήκη), και για τη διατήρηση των οποίων η Κοινότητα φέρει ιδιαίτερη

./.

ευθύνη λόγω του μεγέθους του τμήματος της φυσικής κατανομής τους ... Στο Παράρτημα I μεταξύ των οικοτόπων προτεραιότητας περιλαμβάνονται οι «Εκτάσεις θαλάσσιας βλάστησης με *Posidonia* (*Posidonium oceanicae*)» (1120). Περαιτέρω, με την απόφαση 1999/800/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L322/14.12.1999, σελ. 1) κυρώθηκε από την Κοινότητα το πρωτόκολλο για τις περιοχές ειδικής προστασίας και βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο καθώς και τα παραρτήματά του. Στο άρθρο 3 του εν λόγω πρωτοκόλλου ορίζεται ότι τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία, τη διατήρηση και διαχείριση των επαπειλούμενων ή διακινδυνευόμενων ειδών χλωρίδας και πανίδας (παρ. 1, περ. β'), καθώς και ότι τα μέρη υιοθετούν στρατηγικές, σχέδια και προγράμματα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων και παράκτιων πηγών, τα οποία ενσωματώνει στις συναφείς τομεακές ή διατομεακές πολιτικές της. Περαιτέρω, στο άρθρο 11 του ως άνω πρωτοκόλλου ορίζεται ότι τα μέρη διαχειρίζονται τα είδη της χλωρίδας και πανίδας αποβλέποντας στην επίτευξη ενός ικανοποιητικού επιπέδου διατήρησης (παρ. 1). Επίσης ορίζεται ότι τα μέρη εντοπίζουν και καταγράφουν τα επαπειλούμενα ή διακινδυνευόμενα είδη χλωρίδας και πανίδας και παρέχουν σ' αυτά καθεστώς αυξημένης προστασίας εντός των ζωνών που υπόκεινται στην κυριαρχία τους ή στην εθνική τους δικαιοδοσία. Τα μέρη ρυθμίζουν και, όταν κρίνουν κατάλληλο, απαγορεύουν δραστηριότητες που έχουν αρνητικές επιπτώσεις σε τέτοια είδη ή στα ενδιαυτήματά τους και λαμβάνουν μέτρα διαχείρισης, σχεδιασμού ή άλλου είδους, προκειμένου να διασφαλίσουν ένα ικανοποιητικό επίπεδο διατήρησης των εν λόγω ειδών (παρ. 2). Τέλος, στο Παράρτημα II του πρωτοκόλλου, μεταξύ των επαπειλούμενων ή διακινδυνευόμενων ειδών περιλαμβάνεται η Ποσειδωνία (*Posidonia oceanica*).

22. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, στο άρθρο 7 παρ. 3 του επίδικου ειδικού πλαισίου με τον τίτλο «Απαγόρευση εγκατάστασης μονάδων υδατοκαλλιέργειας» προβλέπεται, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση γ' ότι απαγορεύεται «Η χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας

σε βυθούς με θαλάσσια βλάστηση (*Posedonia oceanica*, *Cymodocea nodosa*, *Zostera marina* και *Zostera molitii*) γίνεται σύμφωνα με τους ιδιαίτερους όρους και περιορισμούς που καθορίζονται από την κοινοτική και εθνική νομοθεσία που διέπει τα οικοσυστήματα αυτά. Η χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας δεν επιτρέπεται πάνω από λειμώνες του είδους *Posidonia oceanica* που βρίσκονται εντός προστατευόμενων περιοχών του Ευρωπαϊκού Οικολογικού Δικτύου NATURA 2000». Περαιτέρω, στο άρθρο 8 παρ. 4 περ. γ' του πλαισίου προβλέπεται ως συμπληρωματική κατεύθυνση για την προστασία του περιβάλλοντος η ανάθεση από τα συναρμόδια υπουργεία της χαρτογράφησης των λειμώνων Ποσειδωνίας. Εξάλλου, στη μεταβατική διάταξη του άρθρου 12 παρ. 4 του πλαισίου ορίζεται ότι για υφιστάμενες μονάδες πάνω από διαπιστωμένα λιβάδια Ποσειδωνίας δεν εγκρίνεται αύξηση δυναμικότητας ούτε ανανεώνεται η άδεια ίδρυσης και λειτουργίας μετά τη λήξη τους, ενώ οι φορείς που επιθυμούν να συνεχίσουν, υποχρεούνται σε μετεγκατάσταση. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, στο σχέδιο ΚΥΑ που είχε προταθεί στο στάδιο της Β' Φάσης της Υποστηρικτικής Μελέτης, ως προς το ζήτημα της απαγόρευσης εγκατάστασης μονάδων υδατοκαλλιέργειας είχε, μεταξύ άλλων, προβλεφθεί ότι «Η χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας δεν επιτρέπεται σε περιοχές πάνω από λιβάδια Ποσειδωνίας (*Posidonia oceanica*) και άλλα προστατευόμενα ενδιαιτήματα, όπως αυτά ορίζονται από την Κοινοτική και Εθνική νομοθεσία» (άρθρο 5 παρ. 4 περ. γ' σχεδίου ΚΥΑ, σελ. 46). Αντίστοιχη αναφορά υπήρχε στο κεφάλαιο της Μελέτης με τον τίτλο «Κατευθύνσεις που συνδέονται με ειδικά θεσμικά καθεστώτα» (παρ. 3.5.2.4). Στη Στρατηγική Μελέτη γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στα λιβάδια Ποσειδωνίας, που αποτελούν τύπο οικοτόπου προτεραιότητας με βάση την οδηγία 92/43/ΕΟΚ και προστατεύονται από τη Σύμβαση της Βαρκελώνης, τόσο κατά την περιγραφή της θαλάσσιας χλωρίδας (σελ. 117 - 118) όσο και κατά την περιγραφή του δικτύου Natura (σελ. 121). Ως προς το τελευταίο, η ΣΜΠΕ αναφέρει ότι ο κατάλογος τό-

./.

πων κοινοτικής σημασίας στη χερσαία ζώνη της χώρας θεωρείται πλήρης σχεδόν στο σύνολό του αλλά παραμένουν εκκρεμότητες που αφορούν στο θαλάσσιο χώρο όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη. Εξάλλου, στο κεφάλαιο για την εκτίμηση των επιπτώσεων στο περιβάλλον από την εφαρμογή του σχεδίου (παρ. 7.2.1) αναφέρεται ως προς τη βιοποικιλότητα ότι: «λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο που διαδραματίζουν τα θαλάσσια αγγειόσπερμα στην υποθαλάσσια ζωή των παράκτιων περιοχών και το βαθμό ευαισθησίας τους στη μείωση της διαφάνειας του νερού σε περιοχές ανάπτυξης Υδατοκαλλιεργειών, εξαιτίας της καθίζησης σωματιδιακού υλικού από την παραγωγική διαδικασία (προσθήκη τροφής, απέκκριση ειδών εκτροφής), στο παρόν χωροταξικό σχέδιο έχει αποκλειστεί η εγκατάσταση μονάδων Υδατοκαλλιέργειας σε περιοχές με λειμώνες του είδους *Posidonia oceanica*. Επιπλέον, για μονάδες οι οποίες εντοπίζονται πολύ κοντά σε λειμώνες θα υπάρξει σχέδιο μετεγκατάστασης σε οργανωμένες περιοχές (σελ. 146).

23. Επειδή, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 7 παρ. 3γ σε συνδυασμό με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 12 παρ. 4 του επίδικου πλαισίου, ενόψει και των μελετών στις οποίες στηρίζεται, ιδίως της ΣΜΠΕ, η χωροθέτηση μονάδων θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας δεν επιτρέπεται πάνω από λειμώνες του είδους *Posidonia oceanica*, οπουδήποτε και να βρίσκονται, δεδομένου ότι το συγκεκριμένο είδος προστατεύεται αυτοτελώς, ανεξάρτητα από το εάν βρίσκεται σε τόπο κοινοτικής σημασίας. Κατόπιν τούτων ο λόγος με τον οποίο προβάλλεται ότι από τις ρυθμίσεις του πλαισίου προκύπτει πλημμελής προστασία του ως άνω προστατευόμενου είδους είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

24. Επειδή, από τις διατάξεις του επίδικου Ειδικού Πλαισίου που αναφέρονται στις περιοχές με ιδιαίτερη ευαισθησία ως προς το φυσικό περιβάλλον (άρθρα 5 περίπτωση Δ, άρθρο 7 παρ. 2) προκύπτει ότι η εγκατάσταση νέων μονάδων στις περιοχές αυτές δεν αποκλείεται κατ' αρχήν,

./.

αλλά εξαρτάται από τις ειδικές ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στην υπαγωγή των περιοχών αυτών σε ειδικό καθεστώς προστασίας και διαχείρισής του, οι οποίες εξετάζονται κατά το στάδιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησής τους. Συνεπώς, σε περίπτωση που το προστατευτικό καθεστώς που διέπει τις εν λόγω περιοχές (πράξη χαρακτηρισμού ή σχέδιο διαχείρισης) δεν προβλέπει ή απαγορεύει την υδατοκαλλιέργεια, δεν είναι επιτρεπτή η εγκατάσταση νέας μονάδας κατ' επίκληση της ανωτέρω διάταξης του επίδικου σχεδίου. Ειδικά δε, για τις περιοχές του δικτύου NATURA 2000, η ίδρυση νέων μονάδων είναι δυνατή σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται από τα νομικά καθεστώτα προστασίας τους. Με τις ρυθμίσεις αυτές διασφαλίζεται η διατήρηση του προστατευόμενου αντικειμένου κάθε συγκεκριμένης περιοχής, σύμφωνα και τις προβλέψεις του Άρθρου 6 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, στον οποίο κατ' ουσίαν παραπέμπει το επίδικο Ειδικό Πλαίσιο, και του ν. 1650/1986 και τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα πρέπει να απορριφθούν. Εξάλλου, η προβλεπόμενη στο άρθρο 6 παρ. 3 της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ εκτίμηση πρέπει να συνδέεται με συγκεκριμένο τόπο και έργο, και επομένως διενεργείται είτε κατά το στάδιο καθορισμού ΠΟΑΥ, όπου προβλέπεται και στρατηγική εκτίμηση (άρ. 6 περ. γ, εδ. γ του Πλαισίου), είτε στο στάδιο της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, όπως άλλωστε προβλέπεται ρητά στο άρθρο 7 παρ. 2 του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου (πρβλ. ΣτΕ 4013/2013). Συνεπώς δεν ήταν αναγκαίο να περιληφθεί η «δέουσα εκτίμηση» στη ΣΜΠΕ του παρόντος πλαισίου όπως αβασίμως προβάλλεται.

25. Επειδή, περαιτέρω στη διάταξη του άρθρου 7 κεφ. 1Α του προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου που αναφέρεται στα κριτήρια και συμβατότητες χωροθέτησης μονάδων υδατοκαλλιέργειας, προβλέπεται ότι η χωροθέτηση νέων μονάδων πρέπει να αποφεύγεται στις περιοχές που χαρακτηρίζονται ως ανεπτυγμένες τουριστικά ή παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον για την ανάπτυξη θαλάσσιου τουρισμού. Αντίστοιχη πρόβλεψη περιλαμβάνεται στο Προοίμιο προσβαλλόμενου Ειδικού Πλαισίου, που επα-

./.

να λαμβάνει προβλέψεις του ισχύοντος κατά τον κρίσιμο χρόνο Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου για τον Τουρισμό (Β' 1138). Ειδικότερα στο άρθρο 6 του Ειδικού Πλαισίου για τον Τουρισμό προβλέπεται η δημιουργία ενός αριθμού κέντρων υποστήριξης έντεκα ενοτήτων θαλάσσιου τουρισμού, τα οποία διαθέτουν σύγχρονες υποδομές ελλιμενισμού, ανεφοδιασμού και επισκευών και υπηρεσίες διοικητικής υποστήριξης. Ορίζονται δε οι ενότητες και τα κέντρα που τις υποστηρίζουν, μεταξύ των οποίων «Το Λαύριο και η ζώνη με τους υφιστάμενους τουριστικούς λιμένες από τον Πειραιά μέχρι τη Βουλιαγμένη, με ακτίνα επιρροής τις Βόρειες και Δυτικές Κυκλάδες, το Νότιο Ευβοϊκό και τον Αργοσαρωνικό αντιστοίχως» και η «Ρόδος και Κως, με ακτίνα επιρροής τα Δωδεκάνησα και τα νησιά Σάμο – Ικαρία». Όπως προκύπτει από τους χάρτες που συνοδεύουν τα ως άνω Ειδικά Πλαίσια, οι ΠΑΥ Α.11 και Α.7 βρίσκονται εντός της ενότητας θαλάσσιου τουρισμού με κέντρο το Λαύριο και η ΠΑΥ Α.18 εντός της ενότητας με κέντρο τη Ρόδο και την Κω. Υπό τα δεδομένα αυτά, οι ως άνω ενότητες προβλέπονται ως κατευθύνσεις για την ανάπτυξη υποδομών εξυπηρέτησης του θαλάσσιου τουρισμού, ενώ οι ΠΑΥ ορίζονται ως περιοχές καταρχήν κατάλληλες για την ανάπτυξη υδατοκαλλιεργειών. Συνεπώς, οι επίμαχες διατάξεις των Ειδικών Πλαισίων έχουν κατευθυντήριο χαρακτήρα, η εκτίμηση δε των επιπτώσεων και η σχετική στάθμιση θα γίνουν σε μεταγενέστερα στάδια (καθορισμός ΠΟΑΥ ή περιβαλλοντική αδειοδότηση). Κατόπιν τούτων, ο λόγος, με τον οποίο προβάλλεται ότι το προσβαλλόμενο Ειδικό Πλαίσιο είναι ακυρωτέο καθ' ο μέρος προβλέπει τον καθορισμό της ΠΑΥ Α.11 εντός ενοτήτων θαλάσσιου τουρισμού πριν οριστούν σ' αυτές περιοχές με μεγάλο ενδιαφέρον για την ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

26. Επειδή, κατόπιν τούτων, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

./.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου και
Επιβάλλει, συμμέτρως, σε βάρος των αιτούντων τη δικαστική δα-
πάνη του Δημοσίου, που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

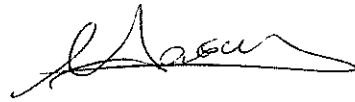
Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 6 Μαρτίου, 12, 16 και 25 Ιουνίου
2014

Η Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας

Αγγ. Θεοφιλοπούλου

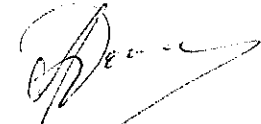

Ειρ. Δασκαλάκη

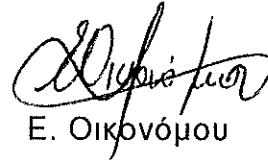
και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 31^η Δε-
κεμβρίου 2014.

Η Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Η Γραμματέας

Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Ε. Οικονόμου

Διατάσσεται
Α.Ε.